

26 квітня — День Чорнобильської трагедії

Відрядження до радіаційного пекла

▶ СТОР. 8

Проблема

До школи вже прийшли діти, які не розуміють, як малювати фарбами і не можуть навчитися писати

▶ СТОР. 9

Акція

▶ СТОР. 10

Матері мандрували Стоходом

У НОМЕР:

Відбулося засідання Трійки Парламентського саміту Міжнародної Кримської платформи

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук, разом із Головою Палати Депутатів Парламенту Чеської Республіки Маркетією Пекаровою та Головою Хорватського Сабору Горданом Яндрочевичем, провів засідання щодо підготовки майбутнього Другого Парламентського саміту Міжнародної Кримської платформи. ▶ СТОР. 2

ПАРЄ вшанувала пам'ять наших Героїв

Перше засідання весняної сесії Парламентської асамблеї Ради Європи розпочалося з хвилини мовчання в пам'ять за загиблими Героями та жертвами невинуватої агресії росії проти України. Про це повідомила голова української делегації у ПАРЄ, народна депутатка Марія Мезенцева. Нагадаємо, що завтра, 27 квітня, асамблея проведе термінові дебати на тему: «Становище українського цивільного населення, включно з дітьми, яке примусово переміщують або переводять до рф або українських територій під фактичним контролем рф». В обговоренні дистанційно візьме участь перша леді України Олена Зеленська.

Польща, Чехія і Словаччина: Києву треба надати гарантії безпеки

НАТО повинно окреслити чіткий і надійний шлях до членства України в цій організації. А до того Україна повинна отримати гарантії безпеки, які раз і назавжди знімуть з неї статус «сірої зони». Про це йдеться у статті прем'єр-міністрів Польщі, Чехії та Словаччини Матеуша Моравецького, Петра Фіали та Едуарда Гегера в журналі Foreign Affairs.

«Настав час для Альянсу окреслити чіткий і надійний шлях до членства України, якщо і коли Київ забажає, і коли дозволять умови. А до того часу ми повинні бути готові надати гарантії безпеки, окрім політичних запевнень, які не дозволять Україні раз і назавжди стати «сірою зоною», — йдеться у статті. ▶ СТОР. 5

Євген МЕЖЕВІКІН: «Війна закінчиться нашою Перемогою»

Зустрічі на фронті завжди різні. Бувають і дуже приємні, як то кажуть, до сліз. Командира танкового батальйону 93-ї бригади «Адама» вперше побачив у Пісках 24 липня 2014 року, а вже познайомилися восени того ж року. Потім час від часу бачилися. І ось знову — зустріч під Бахмутом. ▶ СТОР. 6

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДІЯ

Допомогу отримають вдови ліквідаторів

Матеріальну та гуманітарну допомогу розпочала видавати Вінницька міськрада жінкам, чоловіки яких рятували світ від Чорнобильської катастрофи. Напередодні 37-х роковин аварії на ЧАЕС її одержали перші 55 вдов ліквідаторів. Їм надали продуктові набори.

Загалом на облік в департаменті соціалітики міськради перебуває 280 вдов, уточнила директор департаменту Валентина Войткова. Всі вони отримають до кінця квітня матеріальну допомогу у розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для працездатних громадян.

За її словами, підтримка ліквідаторів і вдов передбачена комплексною програмою «Основні напрямки соціальної політики Вінницької міської територіальної громади». Її надають щороку.

Нині у громаді проживають понад 2500 осіб, постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС 26 квітня 1986 року, повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.

ПРОДОВОЛЬЧИЙ КАРАВАН

Залізничному транзиту ввімкнули «зелене світло»

«Укрзалізниця» дозволила транспортування агропродукції на експорт для транзиту через Польщу. Відповідні зміни УЗ внесла до тимчасових обмежень щодо перевезень, які були запроваджені на вимогу сусідньої держави.

Варто сподіватися, отримане від Варшави «добро» на транзит української сільгосппродукції до інших країн та польських портів Гданськ, Гдиня, Свіноуйське, Щецин і Колобжег уже найближчим часом також дасть змогу «Укрзалізниці» значно скоротити чергу в напрямку прикордонних переходів. Нагадаємо, понад три тисячі вагонів із пшеницею, кукурудзою, соєю, соняшником та макухою тощо були погоджені польською стороною до перевезення ще до запровадження РП заборони. Але досі не перетнули рубежі дружньої держави в очікуванні на переоформлення як транзитних вантажів за новими правилами, зазначає наш оглядач Галина КВІТКА.

Підпишіться на наші Facebook: <https://www.facebook.com/GolosUkraine>
Telegram-канал: <https://t.me/GolosUkraine>
Twitter: https://twitter.com/Golos_Ukraine
Аби отримувати інформацію про події в Україні та світі виключно з достовірних джерел.

КОРОТКО

■ На Полтавщині за Програмою з відновлення України реалізовуватимуть 11 проектів загальною вартістю 913 мільйонів гривень. Лівову частку цих коштів (754 млн грн) надасть Європейський інвестиційний банк, повідомляє наш власкор Василь НЕІЖМАК.

■ До майбутнього опалювального сезону треба врахувати досвід блекаутів через обстріли рф. Такі завдання були поставлені перед комунальниками Дніпра, які вже розпочали підготовчі роботи. Аби знизити ймовірність аварій і уникнути тепловтрат, іде заміна та теплоізоляція 55 км трубопроводів опалення, дізнавався наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Відбулося засідання Трійки Парламентського саміту Міжнародної Кримської платформи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Захід відбувся в межах Конференції голів парламентів країн ЄС у Празі, де у жовтні планується також і проведення Другого Парламентського саміту Міжнародної Кримської платформи.

Голова Українського Парламенту наголосив, що цей захід є важливим виміром парламентського треку та міжпарламентських відносин, зокрема для віднов-

лення кордонів України в межах 1991 року.

«Хочу запросити вас, усіх спікерів для продовження у роботі Парламентського саміту Кримської платформи. Головною метою ініціативи, якою Президент України Володимир Зеленський, по суті, повернув питання Криму у міжнародний порядок денний, є деокупація півострова та повернення його до складу України. І ми разом наближаємо цей

час», — наголосив Руслан Стефанчук у промові під час засідання.

Голова Палати Депутатів Парламенту Чеської Республіки Маркета Пекарова Адамова, як представниця країни—господарки майбутнього Саміту, зазначила, що минулорічний Саміт довів важливість таких ініціатив у підтримці України, її незалежності та територіальної цілісності.

«Ми хотіли спільно показати росії, що залишилися з Україною. Це дуже важливий меседж. Для європейських держав і наших колег з усього світу було і є важливим показати нашу силу, нашу солідарність з Україною. Ми маємо зробити все можливе, щоб наблизити вашу Перемогу й повернути всі землі України, включно з Кримом», — наголосила Маркета Пекарова Адамова.

Голова Сабору Республіки Хорватія Гордан Яндркович, як представник країни-господарки Першого Саміту, нагадав, що захід став великим успіхом не лише для Хорватії, а й для України, а також для наших друзів і партнерів з усіх країн, які підтримують Україну у її боротьбі за свободу та незалежність.

«До нашої конференції в Загребі долучилися різні держави, які поважають ва-

жу територіальну цілісність та суверенітет, а також заступують російську агресію проти України. Адже, коли ми боремося за Україну, ми також боремося за європейські цінності, демократію та захист прав людини. Хорватія з вами і ви завжди можете розраховувати на нас», — запевнив українського колегу хорватський Спікер.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Виступ Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука на щорічній Конференції спікерів парламентів країн—членів Європейського Союзу (м. Прага, Чеська Республіка, 24 квітня 2023 року)

Шановні пані та панове голови європейських парламентів!

Шановна пані Президентко Європейського Парламенту!

Дорогі друзі! Перш за все, я хочу подякувати моїм дорогим чеським колегам — Голові Сенату Мілошу Вистрчілу та Голові Палати депутатів Маркеті Пекаровій Адамовій за запрошення прибути до Праги.

Окремо дозволяю висловити глибоку і щиро вдячність Чеському народу та його демократичним інституціям, які від самого початку підтримали і продовжують підтримувати Україну у боротьбі з російською агресією.

Власне, хочу скористатися цією нагодою і передати вдячність мужнього і незламного Українського народу усім присутнім у цьому залі главам парламентських делегацій за ту величезну допомогу, що ваші народи, очолювані вами парламенти, глави ваших держав та урядів надають Україні, яка бореться за своє право бути вільною, демократичною, європейською.

Сьогодні я маю високу честь представляти Верховну Раду України на Конференції спікерів парламентів Європейського Союзу.

Це — значною мірою історична подія, адже Український Парламент вперше бере участь у традиційному парламентському Саміті ЄС.

Для мене глибоко символічно, що сьогоднішня Конференція відбувається саме в Празі — столиці гідної і вільної нації, яка пройшла складні етапи боротьби за свій демократичний вибір.

Нації, яка пережила воєнну окупацію, червоний терор та переслідування, але встояла і перемогла, ставши невід’ємною частиною демократичного світу, набувши членства в Північноатлантичному Альянсі та Європейському Союзі.

Я радий зустрічати разом з вами весну у Празі чи Празьку весну, яку не змогла здолати окупація Чехословаччини, що прийшла на ваші землі на кривавих московських багнетах 55 років тому.

Мені хвилює бути сьогодні у місті, де народився, творив і знайшов свій вічний спочинок великий Вацлав Гавел.

У 1978 році, характеризуючи тогочасний режим, він писав: «Влада перебуває у полоні власної брехні, тому й вдається до фальші. Фальсифікує минуле. Фальсифікує сьогодення і фальсифікує майбутнє».

Так, брехня завжди була основою комуністичних режимів 20-го сторіччя. Зараз — це основа терористичного і тоталітарного режиму сьогоденної росії, яка упадувала і вдосконалила найжахливіші світові каральні традиції і практики.

Як тоді, так і зараз, кремль готовий на все, аби втримати свою владу та монополію на брехню.

Україна ж обрала шлях до правди і свободи, демократії і гідності. Обрала шлях до

європейських цінностей, до європейського співтовариства. І платити за це найвищу ціну.

У відповідь росія розгорнула проти нас жорстоку війну, а проти вас — увесь арсенал погроз і шантажу.

Сьогодні 425-й день опору України широкомасштабному вторгненню росії. Особливістю цієї війни є прагнення агресора завдати якомога більше людських страждань. Придушити волю людей до спротиву. Заллякати і здатися на милість ворога.

Як же можна пояснити свідомі і цілеспрямовані обстріли й бомбардування житлових районів, лікарень, шкіл, церков, гуманітарних коридорів, об’єктів критичної інфраструктури? Як можна пояснити прями і недвозначні накази вбивати жінок і дітей, зривати на окупованих територіях? Як, зрештою, пояснити Бучу, Ізюм, Маріуполь?

Однак росії не вдалось зламати дух українців. Ми не маємо жодного сумніву, що лише боротьба та наша перемога захистять від тотального геноциду, забезпечивши справедливість і відповідальність за всі скоєні злочини. Відповідальність для всіх винних. Відповідальність від солдата до найвищого керівництва країни-агресора.

Спеціальний міжнародний трибунал — ось що закладе фундамент для притягнення вищого політичного та військового керівництва росії до відповідальності за розв’язання війни.

Тих, хто ще вагається щодо необхідності прийняття такого рішення, прошу прийти в Україну: поговоріть з українцями, які втратили найдорожче, походите руїнами, відвідайте могили наших героїв, на власні очі переконайтеся, що таке «русій мир», що таке братерство по-російськи.

Бо, де була школа — тепер згарище, де була лікарня — вирва від снаряду, де був парк — тепер братська могила.

Лише незворотність покарання унеможливить повторення злочинів у майбут-

ньому. Цьому нас має навчити історія.

На жаль, Український народ пережив чимало трагедій, за які винні не понесли справедливого покарання. Але одна з них — особливо болюча.

У результаті штучно організованого у 1932-33 роках сталінським режимом голоду, Україна втратила до 10 мільйонів своїх синів і доньок. Це геноцидне явище ми називаємо Голодомором. Його коріння слід шукати у несправності і нетерпимості.

Я щиро вдячний тим країнам, які уже визнали Голодомор геноцидом, і закликаю інші долучитися до цього «кола історичної справедливості».

Шановні колеги!

Дванадцять місяців тому українські захисники звільнили перші окуповані території — північ України. Відтоді майже половина захоплених російськими військами українських земель була звільнена. Запевнюю вас, що цей процес триватиме до повної деокупації нашої суверенної території в межах міжнародно визнаних кордонів.

Я радий, що проукраїнська коаліція у світі є сильнішою, ніж будь-коли, але перемога потребує рішучих дій. Ми готуємося звільнити Україну й для цього потребуємо важкого озброєння, боєприпасів та навчання українських військових.

Питання надання Україні зброї пройшло серйозну еволюцію, в міцну основу якої лягло ваше відповідальне лідерство у питанні зброєння України як держави. І ми вдячні вам за це.

Поруч із «джевелінами» та «енлавами», а згодом системами ППО і танками, сьогодні ми потребуємо сучасної бойової авіації. Україна дуже очікує на рішення щодо надання багаточисельних бойових літаків четвертого покоління. Але Україна очікує і на стратегічні політичні рішення!

30 вересня 2022 року я мав честь разом з Президентом та Прем’єр-міністром України підписати спільне звернення до Організації Північноатлантичного

договору ухвалити рішення щодо членства України в НАТО. Звернення до Альянсу було логічним і обдуманим кроком. Ми переконливо продемонстрували готовність стати членом НАТО та відданість демократичним цінностям.

Нас відділяє лише кілька місяців від липневого Саміту НАТО у Вільнюсі, одним із ключових рішень якого ми б хотіли бачити запрошення України до вступу до Альянсу з визначенням чіткого алгоритму, зокрема, часових рамок приєднання. При цьому ми усвідомлюємо, що для ухвалення рішення щодо України необхідний консенсус всіх членів Альянсу. А поки це відбувається, ми пропонуємо реалізувати міжнародні гарантії безпеки для нашої держави.

Саме тому я звертаюся до вас, шановні колеги з країн—членів НАТО, використати свій високий авторитет задля забезпечення цілей, які, наголосую, є нашими спільними, а не суто українськими. Ми будемо вдячні за ухвалення вашими парламентами напередодні Вільнюса резолюцій, що дозволять прийняти у литовській столиці єдино правильні рішення!

Дорогі друзі! Війна, яку веде росія, — це виклик усьому цивілізованому світу. Відкриття Україні шляху до членства в ЄС — це ваша належна відповідь загарбнику.

Після стратегічного рішення Європейської Ради, що базувалося на позитивних рекомендаціях Європарламенту та Єврокомісії, ми перейшли до етапу виконання вимог щодо членства. Незважаючи на агресію, за останні 425 днів ми значно наблизили Україну до ЄС. В умовах війни вже здійснено великий обсяг роботи з реалізації семи кроків, визначених Єврокомісією. На ваших столах серед матеріалів Конференції ви знайдете брошури з найактуальнішою інформацією щодо виконання згаданих рекомендацій.

Україна планує досягти максимальних результатів до моменту проміжної оцінки Єврокомісії у наступні місяці і я вірю, що це дозволить розпочати переговорний процес щодо вступу вже наприкінці цього року.

Ми маємо намір й надалі активно розвивати парламентський вимір ще однієї ініціативи Президента України, відомої вам, як Кримська платформа.

Мені надзвичайно приємно, що після Республіки Хорватія господарем Другого Парламентського саміту Міжнародної Кримської платформи восени цього року стане Чеська Республіка. Близьким часом усі ви одержите наші з Маркеткою офіційні запрошення на цей Форум.

Ще одним нашим спільним завданням є відбудова України. Тож прошу долучитися до цієї важливої справи. Скажу більше — відбудова України має бути профінансована за рахунок вилучених у росії активів, зокрема, фінансових ресурсів, що уже є чи будуть заморожені.

Наше бачення є чітким: за російську агресію має платити російська федерація. Це — важливий елемент справедливості. Велика частина російських активів, які є доволі значними, знаходиться в юрисдикції європейських країн. І тому потрібен реальний, швидкий і законний механізм спрямування російських активів на компенсацію збитків, завданих російською війною.

У листопаді минулого року Генасамблея ООН проголосувала довгоочікувану резолюцію щодо створення Компенсаційного механізму відшкодування шкоди, завданої Україні внаслідок збройної агресії рф. Це рішення створює юридичне підґрунтя для країн, в яких знаходяться заарештовані активи рф, і ці країни тепер можуть перейти від дискусій до дій.

Дорогі друзі! Ви є прямими представниками майже п’ятисот мільйонів громадян Європейського Союзу. У ваших парламентах представлено все різноманіття політичного спектру Європи. Ви реагуєте на виклики, які стоять перед вашими суспільствами. Але головним викликом для нашого континенту сьогодні є російська агресія. Лише перемога у цій війні дозволить реалізувати проєкт під назвою «Об’єднана Європа». Ключ до перемоги знаходиться в єдності і тому я закликаю вас всіх до її збереження.

Ви дуже багато зробили для України. Немає слів, які могли би передати безмежну вдячність українців. Прошу вас, залишайтеся благородними амбасадорами справедливості, надійними і справжніми друзями України, яка обов’язково переможе.

На початку свого виступу я згадав Празьку весну. Я щиро вірю, що вже зовсім скоро до українців прийде справжня Європейська весна, яку ми разом зустрінемо у Києві, столиці звільненої України, повноправного члена Європейського Союзу і Північноатлантичного Альянсу.

Дякую за увагу!
Слава Україні!

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Фото: rada.gov.ua

Принципова позиція Туреччини

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук зустрівся із Головою Великих Національних Зборів Турецької Республіки Мустафою Шентопом. Зустріч відбулася на теренах Конференції голів парламентів країн ЄС, що проходить цими днями у Празі.

Сторони обговорили головні питання міжпарламентського співробітництва та співпраці у вимірі безпечного простору Європи та світу в цілому.

Зокрема, Голова Українського Парламенту закликав Туреччину, як країну-члена НАТО, до підтримки євроатлантичної перспективи України.

«Я сподіваюся, що Туреччина підтримає прагнення України про вступ до північноатлантичного Альянсу. Для України підтримка з боку парламенту Туреччини є важливою, особливо напередодні саміту НАТО у Вільнюсі», — закликав турецького колегу Руслан Стефанчук.

Окремо він подякував Туреччині, Президенту Республіки та її парламенту за лідерство у питанні продовольчої безпеки, зокрема, за внесок Туреччини в досягненні домовленостей щодо Чорноморської зернової ініціативи, а також її продовження.

Крім того, співрозмовники зупинилися на питанні підтримки Республікою формули миру Президента Володимира Зеленського. Голова Українського Парламенту закликав Туреччину взяти під патронат окремі пункти мирної ініціативи України та приєднаться до інших.

Не оминули сторони й питання євроатлантичної інтеграції України, де взаємна співпраця є важливим чинником отримання повноцінного членства в ЄС нашими країнами, та створення спеціального трибуналу для Росії, який дасть відповідь на питання її вини у злочині агресії.

Голова Великих Національних Зборів Турецької Республіки Мустафа Шентоп від імені турецького народу і Національної Асамблеї висловив вдячність за солідарність та допомогу України під час нещодавніх трагічних подій у Туреччині, попри те, що Україна сама перебуває у стані війни.

«Така солідарність по відношенню до нас і вся гуманітарна підтримка високо оцінена турецьким народом і ніколи не буде забута», — наголосив Мустафа Шентоп.

Він також зазначив, що Туреччина рішуче підтримує незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України у її міжнародно визначених кордонах.

«Наша підтримка України у її справедливій боротьбі продовжиться й надалі. Така політика Туреччини — це принципова позиція, якої вона притримується з часу незаконної анексії Криму.

Усі наші депутати й урядовці чітко демонструють таку позицію та її підтримку на кожній міжнародній платформі і при кожній нагоді, зокрема, й під час наших зустрічей із російською стороною», — зауважив Голова Великих Національних Зборів Турецької Республіки.

Він також запевнив українського колегу, що політична, гуманітарна та технічна допомога Україні триватиме і надалі, зокрема, Туреччина надаватиме перевагу проектам у контексті відновлення, яке має велике значення для майбутнього України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України вручив державну нагороду Голові Палати Депутатів Парламенту Чеської Республіки Маркеті Пекаровій Адамовій

Вручення відбулося в межах робочого візиту Спікера Українського Парламенту до Чеської Республіки на Конференції голів парламентів країн Європейського Союзу.

Указом Президента України Володимира Зеленського Маркета Пекарова Адамова нагороджена орденом князя Ярослава Мудрого II ступеня. Руслан Стефанчук вручив цю нагороду особисто Голові Палати Депутатів Парламенту Чеської Республіки під час двосторонньої зустрічі.

«Дякую всьому чеському народу, вашому Парламенту за потужну підтримку України. Це наша важлива, найвища нагорода для іноземних громадян. І звісно, пані Маркета — серед найдостойніших номінантів для нагородження», — зазначив Руслан Стефанчук.

Він також додав, що Чехія завжди серед перших країн, рішення та резолюції яких є важливими у підтримці України та нашої боротьби проти російського агре-

сора. І саме Чехія, як ніхто, розуміє, що таке відвойовувати цінності демократії та цивілізації.

Окрім того, під час зустрічі сторони обговорили низку важливих питань у подальшому співробітництві та посиленні взаємовідносин на міждержавному та парламентському рівнях.

Зокрема, йшлося про підтримку євроінтеграційного та

євроатлантичного поступів України. Голова Українського Парламенту закликав чеських колег підтримати рішення про початок переговорів про повноцінне членство України в ЄС вже в цьому році.

«Ми дуже сподіваємося, що робота Українського Парламенту й Уряду, Президента України і Українського народу буде оцінена нашими колегами з ЄС, і Україна зможе вже у цьому році відкрити перемовини про повноцінне членство», — зауважив Голова Українського Парламенту.

Також Руслан Стефанчук закликав Парламент Чехії до підтримки ще одного визначальною напрямку для майбутнього України — нашого шляху у НАТО, що було б важливим проявом нашої дружби напередодні саміту Альянсу у Вільнюсі.

Окремо він подякував Парламенту Чехії за важливе політичне рішення — визнання Голодомору 1932-33 років геноцидом Українського народу, як «важливого акту історичної підтримки України».

Також закликав до підтримки формули миру Президента України Володимира Зеленського.

Голова Палати Депутатів Парламенту Чеської Республіки Маркета Пекарова Адамова подякувала за визнання її зусиль та зусиль Парламенту Чехії у підтримці України та Українського народу, наголосивши, що «нашим великим завданням є Перемога України».

«Ми маємо говорити не про те, що Україна бореться, а про те, що це має бути повноцінна Перемога, що російський загарбник має піти з усієї території України», — підкреслила Маркета Пекарова Адамова.

Вона також зауважила, що останнім часом співпраця на рівні парламентів наших країн дуже плідна, і «нашим наступним завданням є прямування України в ЄС».

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Фото: rada.gov.ua

Руслан Стефанчук зустрівся з очільниками парламентів Італії, Швеції, Латвії та Нідерландів на полях Конференції голів парламентів країн ЄС

На теренах першого дня роботи Конференції голів парламентів країн Євросоюзу у Празі Голова Верховної Ради України продовжив низку робочих зустрічей з розмов із Головою Палати Депутатів Парламенту Італійської Республіки Лоренцо Фонтаню, Спікером Риксдагу Королівства Швеція Андреасом Норленом, Головою Саейми Латвійської Республіки Едвардсом Смілтенсом, а також Спікеркою Палати Представників Генеральних Штатів Королівства Нідерланди Верою Бергкампом і Президентом Сенату Генеральних Штатів Нідерланди Яном Ентоні Брауном.

Основні теми зустрічей: шлях України до Європейського Союзу та НАТО, створення спеціального трибуналу щодо злочинів агресії та притягнення Росії до відповідальності за скоєні злочини, а також реалізація формули миру Президента України Володимира Зеленського.

Під час зустрічі з Головою Палати Депутатів Парламенту Італійської Республіки Лоренцо Фонтаню Руслан Стефанчук висловив вдячність Італії за під-

тримку, яку Україна вже отримала на шляху до Європейського Союзу, адже серед тих, хто голосував за статус кандидата, є голос «за» й від Італії.

Голова Парламенту України висловив сподівання, що вже цього року можна буде говорити про відкриття перемовин щодо повноцінного членства України в Євросоюзі: «Попри війну, Парламент України продовжує працювати та приймати всі необхідні закони».

Водночас він наголосив, що для України є важливим питання справедливості, зокрема, створення спеціального трибуналу щодо злочинів агресії, який є першим злочинцем, що породив усі інші звірства, котрі Росія скоює в Україні. Також Руслан Стефанчук запросив Італію підтримати формулу миру Президента України Володимира Зеленського.

Голова Верховної Ради України запросив Голову Палати Депутатів Парламенту Італійської Республіки відвідати Україну, аби на власні очі побачити результати російської агресії.

Під час розмови зі Спікером Риксдагу Королівства Швеція Андреасом Норленом Руслан

Стефанчук висловив вдячність Швеції за допомогу: військову, фінансову та гуманітарну.

Голова Верховної Ради України звернувся до Спікера Риксдагу Королівства Швеція визнати Голодомор 1932-33 років геноцидом Українського народу, адже для України є важливим відновлення історичної справедливості.

Зі свого боку, Андреас Норлен зауважив, що потрібна подальша координація зусиль для продовження допомоги Україні. Він запевнив, що підтримка надаватиметься Україні стільки, скільки буде потрібно.

Під час зустрічі з Головою Саейми Латвійської Республіки Едвардсом Смілтенсом Голова Верховної Ради України висловив вдячність за всю надану допомогу, зокрема, військову та фінансову. Він також наголосив про важливість шляху України до Європейського Союзу та НАТО, подякувавши Латвії за підтримку.

Зі свого боку, Едвардс Смілтенс зауважив, що Вільнюський саміт має відбуватися з конкретними заявами щодо України.

«Україна виконала всі рекомендації та готова розпочати переговори про повноправне член-

ство в ЄС», — акцентував Руслан Стефанчук під час зустрічі зі Спікером Палати Представників Генеральних Штатів Королівства Нідерланди Верою Бергкампом і Президентом Сенату Генеральних Штатів Королівства Нідерланди Яном Ентоні Брауном. «Повноцінний мир настане не лише після Перемоги на полі бою, а й в усіх міжнародних судових інституціях. Для України необхідна повна Перемога над агресором», — наголосив Спікер Парламенту України.

Колеги запевнили, що Парламент Нідерландів готовий до повної підтримки України та Українського народу й боротиметься разом до кінця. Водночас Президент Сенату Генеральних Штатів Королівства Нідерланди Ян Ентоні Браун зауважив, що Нідерланди доеднануться до відбудови України: «Ви захищаєте не лише себе, а й усю Європу».

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук запросив очільників парламентів взяти участь у Другому парламентському саміті Кримської платформи, який відбудеться 24 жовтня у Празі.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Україна покладається на подальшу підтримку Німеччини

Голова Верховної Ради України на теренах Конференції голів парламентів країн-членів Європейського Союзу зустрівся з Президенткою Бундестагу Німеччини Бербель Бас та Президентом Бундесрату Німеччини Петером Ченчером.

Руслан Стефанчук подякував щирим друзям України за постійну потужну допомогу, за провідну та лідерську роль у важливих питаннях для Перемоги нашої країни у цій жорстокій та неспровокованій війні.

Зокрема, Голова Українського Парламенту наголосив, що Німеччина вже надала багато озброєння та техніки, які часто вирішують питання Перемоги на полі бою на користь України.

«Німецька зброя продовжує рятувати українські життя. Сподіваюся, що в найближчому майбутньому вона також допоможе звільнити наші території й людей. Дякую вам за такий високий рівень взаємної довіри і відносин», — підкреслив Руслан Стефанчук.

Основний акцент під час зустрічі було зроблено на стратегічних для України питаннях, а саме, вступі України в ЄС та НАТО. Голова Українського Парламенту закликав Німеччину прийняти резолюцію на підтримку заявки України на вступ до Альянсу, що стало б потужним знаком міжпарламентського співробітництва з боку Бундестагу для Українського Парламенту.

Також сторони обговорили вкрай важливі питання для України: питання справедливості, в якому Руслан Стефанчук закликав німецьких колег схвалити міжпартійну резолюцію на підтримку створення спеціального трибуналу для притягнення до відповідальності за злочин агресії щодо України; питання підтримки Німеччиною формули миру Президентом Зеленського та втілення окремих її пунктів у життя.

Йшлося під час зустрічі й про відбудову України. Голова Парламенту України подякував Німеччині за вже надану допомогу, зазначивши, що Україна покладається на подальшу підтримку

Німеччини у відновленні та реконструкції зруйнованої війною інфраструктури.

Окремо Голова Верховної Ради України подякував німецьким колегам за ухвалені рішення по визнанню Голодомору 1932-33 років геноцидом Українського народу.

«Я дякую, що Бундестаг відгукнувся і прийняв цю резолюцію. Це і є підтвердження історичної справедливості того, що відбулося. Ми переконані, що як ми зараз притягли Росію до історичної відповідальності за Голодомор, так і найближчим часом притягнемо їх до відповідальності за всі ті звірства і геноцид, які вони чинять сьогодні», — наголосив Руслан Стефанчук.

Президентка Бундестагу Німеччини Бербель Бас зауважила, що Німеччина, й Бундестаг зокрема, й надалі шукатимуть найкращі рішення для того, щоб допомогти Україні.

Окрім того, вона зауважила, що сьогоднішня зустріч має велике стратегічне значення, адже Бундесрат представляє 16 федеральних земель Німеччини, які мають великий вплив у прийнят-

ті рішень щодо допомоги Україні, гуманітарної, фінансової та військової підтримки, а також щодо підтримки громадян України, які зараз проживають на території Німеччини.

Вона також запевнила Голову Українського Парламенту, що Бундестаг обговорить питання поступу України в ЄС та НАТО.

«Скоро відбудеться саміт НАТО у Вільнюсі, і ми також будемо обговорювати питання України. Поряд із інтеграцією до ЄС, це є дуже важливим шляхом для вас, і ми зробимо все можливе, щоб вам допомогти. Адаже, навіть коли ми досягнемо миру, нам потрібні гарантії безпеки для України», — наголосила Бербель Бас.

Президент Бундесрату Німеччини Петер Ченчер, зі свого боку, висловив сподівання на плідну співпрацю з Парламентом України у низці питань, зокрема, у майбутній відбудові України. Німеччина готова втілювати практичні проекти для відновлення та відбудови інфраструктури конкретних міст нашої держави.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Настав час сказати росії: «Досить! Ви повинні поважати міжнародні закони та верховенство права»

Зокрема, Голова Українського Парламенту зустрівся з колегами з Королівства Іспанії, Великого Герцогства Люксембург та Республіки Болгарія.

Руслан Стефанчук висловив спікерам глибоку вдячність за сталу підтримку України їхніми країнами та парламентами з перших днів повномасштабного вторгнення РФ, за постійний зв'язок та співпрацю в межах міжпарламентської дипломатії.

Голова Українського Парламенту закликав колег посилювати таку підтримку України, зокрема в набутті нею повноцінного членства в ЄС. Він повідомив, що на 24-му Саміті Україна—ЄС Україна представила свій прогрес у виконанні рекомендацій Європейської комісії і тепер очікує рішення та сприяння країн—членів ЄС у питанні початку передвступних переговорів з нашою державою вже у цьому році.

«Також буду дуже вдячний, якщо ваші країни підтримають Україну і в нашому євроатлантичному поступі. Ми дуже сподіваємося на саміт у Вільнюсі, де очікуємо прийняття низки рішень щодо нашого спільного майбутнього в Альянсі та досягнення консенсусу його членів на підтримку нашої заявки

на вступ до НАТО», — закликав Руслан Стефанчук європейських колег.

Окрім того, очільники парламентів обговорили втілення та реалізацію формули миру Президента України Володимира Зеленського та патронат країн Європи над обраними її пунктами, створення спецтрибуналу для РФ за скоєні в Україні воєнні злочини, вчинення геноциду Українського народу, підтримку подальшої санкційної політики проти агресора тощо.

Принагідно Голова Верховної Ради України запросив колег-спікерів до участі у II Парламентському саміті Міжнародної Кримської платформи, який відбудеться цього року у жовтні у Празі.

Голова Конгресу Депутатів Іспанії Мерічель Батет Ламанья під час зустрічі наголосила, що Іспанія підтримує Україну в її боротьбі й усіляко засуджує напад росії на незалежну та вільну країну.

«Ми розуміємо, що це боротьба не тільки Українського народу. Це війна за наші принципи та принципи глобального світу. Географічно Іспанія далеко, але ми відчуваємо себе поряд з Україною. І ми чітко говоримо про інтеграцію України до ЄС та підтримуємо її май-

бутнє», — зауважила Голова Конгресу Депутатів Іспанії.

Вона також зазначила, що Іспанія, як одна із 43 країн, що входять до складу Міжнародного кримінального суду, повністю підтримує ініціативу України щодо створення спецтрибуналу для росії та її очільника путіна.

«Має бути відповідальність. Настав час сказати росії: «Досить! Ви повинні поважати міжнародні закони та верховенство права». І сьогодні міжнародне товариство у цьому питанні має діяти разом, тому що разом — ми сильні», — підкреслила Мерічель Батет Ламанья.

Очільник Палати Депутатів Великого Герцогства Люксембург Фернан Етжен висловив потужні та щирі слова підтримки України та запевнив українського колегу в тому, що Люксембург був, є і буде пліч-опліч з Україною до повної нашої Перемоги.

«Ми захоплені вашою хоробрістю, вашою мужністю та рішучістю. І ми на сто відсотків з вами. Люксембург також упевнений у перемозі справедливості, тому повністю підтримує вашу ініціативу щодо невідворотного покарання для злочинців та створення спецтрибуналу для росії. Я певен, що ми виграємо цю війну не тільки

зброєю, але й за допомогою закону.

Те, що ви сьогодні з нами тут, означає, що ви вже належите до європейської родини. Ви захищаєте наші цінності на лінії фронту, і наш обов'язок допомогти всім, чим можливо, щоб ви стали повноцінним членом ЄС», — наголосив Фернан Етжен.

Голова Народних Зборів Республіки Болгарія Росен Желязков, зі свого боку, зазначив, що Україна вже продемонструвала всьому світові лідерство у прагненні воювати за свою незалежність та свободу.

«Сьогодні на кону стоїть увесь світ, а не тільки Україна. І наша підтримка має тривати до самого кінця цієї агресії, яка має закінчитися Перемогою Українського народу.

Ми твердо віримо, що справедливості має бути відновлена і агресор має отримати не лише санкції, а й повне засудження. Доктрина «руського міра» — це найбільша загроза для світу, яка виникла після Другої світової війни. Тому у протидії ми повинні продемонструвати всю нашу міцність, засновану на засадах демократичного порядку», — підкреслив Росен Желязков.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Апарат Верховної Ради України та Секретаріат Конгресу Депутатів Іспанії підписали Меморандум про співпрацю

Під час робочого візиту Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука до Чеської Республіки Керівник Апарату Верховної Ради України Вячеслав Штучний і Генеральний секретар Конгресу Депутатів Іспанії Карлос Гутьєррес, у присутності очільника Українського Парламенту Руслана Стефанчука та Голови Конгресу Депутатів Іспанії Мерічель Батет Ламанья, підписали Меморандум про співпрацю.

Сторони домовилися передавати знання в європейських питаннях та встановлювати принципи й методи співпраці відповідно до спільних сфер інтересів.

Зокрема, у напрямках підвищення ефективності роботи парламенту, включно з роботою у переговорному процесі, парламентському нагляді та гармонізації законодавства України з асписи Європейського Союзу; посилення ролі парламентів і парламентської дипломатії; зміцнення міжнародного діалогу та віри громадян у європейські цінності; створення можливостей для розвитку та участі у проектах міжнародного співробітництва Європейського Союзу й проектах технічної допомоги на основі принципу взаємної вигоди.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Перший віцеспікер зустрівся з експрезидентами Парламентської Асамблеї ОБСЄ

«Україна вдячна за прояв солідарності до нашого народу», — наголосив Перший заступник Голови Верховної Ради України під час робочої зустрічі з експрезидентами Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі — Жоао Соаресом, Петросом Ефтіміу та Гігі Церетелі (на знімку).

Сторони обговорили питання реформ ОБСЄ та міжнародного порядку.

«Ми маємо посилювати санкції проти агресора та запроваджувати нові. Вони мають бути жорсткими. Це дієвий

механізм боротьби проти ворога», — зауважив Олександр Корнієнко.

Водночас він порушив питання ізоляції російської федерації у міжнародному вимірі: «Це один із пріоритетних кроків, які має зробити міжна-

родна спільнота. Країна-терорист не може перебувати на одній лаві з іншими державами, які борються за мир».

Зі свого боку, представники Португалії та Греції наголосили про цілодобову та безперервну підтримку України.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Олександр КОРНІЄНКО: Ми відповідальні за те, аби жоден відсоток нашої демократії не постраждав

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Корнієнко взяв участь у презентації Плану дій Ради Європи для України «Стійкість, відновлення та відбудова» на 2023—2026 роки.

Зокрема, Перший віцеспікер доєднався до III сесії заходу «Демократія», учасники якого обговорили такі питання як: зміцнення демократичного управління, вибори та референдуми, роль громадянського суспільства у цих демократичних процесах, забезпечення освіти й підвищення кваліфікації освітян, а також посилення молодіжної політики та участі молоді.

Олександр Корнієнко наголосив, що План дій Ради Європи — це важливий документ, націлений на пошук рішень основних викликів, які стоять сьогодні перед Україною, перед українською демократією.

ДОВІДКОВО

План дій Ради Європи для України на 2023—2026 роки «Стійкість, відновлення та відбудова» передбачає задоволення невідкладних і середньострокових потреб країни у сферах, в яких Рада Європи має досвід.

Документ розроблено на основі структурованого діалогу з українською владою та іншими відповідними суб'єктами. Він має на меті зміцнення стійкості, відновлення та відбудови України у сферах дотримання прав людини, верховенства права й демократії, відповідно до керівних принципів процесу відновлення України («Принципи Лугано»).

Водночас Перший заступник Голови Парламенту України закликав міжнародних партнерів підтримувати конкретні кроки на шляху реалізації планів відновлення й відбудови України, зокрема у напрямках великих викликів. Наприклад, у питанні повоєнних виборів: «Адже навіть під час повномасштабної війни ми

відповідальні за те, аби жоден відсоток нашої демократії не постраждав».

Насамкінець Олександр Корнієнко висловив вдячність Раді Європи за готовність підтримувати Україну в частині Плану дій, спрямованій на демократію та врядування.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Україні не потрібен дозвіл кремля, щоб вступити в НАТО!

«Україні не потрібен дозвіл росії, щоб вступити в НАТО! А угорській віцеспікерці Дорі Дуро, яка так заявляла, нагадаю, що Європа — це місце, де поважають кордони і суверенітет країн. Євросоюз, до якого входить Угорщина, — це політичне об'єднання, одним із принципів якого є солідарність. І останнім часом дуже часто Угорщина цю солідарність порушує...»

Про це написала на своїй сторінці у Фейсбук заступниця Голови Верховної Ради України Олена Кондратюк (на знімку) у відповідь на інтерв'ю Дорі Дуро пропагандистському російському виданню про те, що вступ України можливий лише в тому випадку, якщо росія схвалить це у вигляді певної угоди.

«Усе ще сподіваюся, що цитовані слова угорської віцеспікерки — це перекручування. Або помилка, за яку вона вибачиться. Якщо ж ні — це ще один привід замислитися, на чийому боці грає Угорщина. Коли Угорщина у 1999 році вступала до НАТО, жодного дозволу росії вона не потребувала.

Ще хоч пані віцеспікерці нагадати історичні події 1956 року, коли диктаторський режим колишнього СРСР розчавив паростки демократії в Угорщині.

Десять тисяч угорців зазнали репресій, а тисячі втратили життя! Невже історія нічого не вчить? Хіба можна бути під парасолою НАТО і водночас намагатися підігравати послідовникам срср — сьогоднішньому путінському режиму в терористичній країні — росії?», — зазначила Олена Кондратюк.

Фото з Фейсбук-сторінки Олени Кондратюк.

Прем'єр-міністр Естонії: «Свобода має подолати тиранію»

Днями Україну відвідала Прем'єр-міністр Естонії Кая Каллас. Разом із Президентом Володимиром Зеленським вона побувала на Житомирщині.

Глава держави висловив подяку прем'єрці та всьому естонському народу за підтримку оборони України.

«В перерахунок на душу населення допомога Естонії для нашої захисту — одна з найбільших у світі. Україна цінує кожну передану нам Естонією одиницю зброї. Особливо я хотів би відзначити рішення Естонії передати всі наявні в неї гаубиці 122-го та 155-го калібрів. Дякую Естонії і вам особисто, Прем'єр-міністре, за ініціативу щодо спільних європейських прямих закупівель зброї та боеприпасів, яка передбачає надання членами Євросоюзу Україні одного мільйона снарядів 155-міліметрового калібру», — зазначив Володимир Зеленський.

Президент України та Прем'єр-міністр Естонії підписали спільну декларацію, у якій, зокрема, вказується підтримка вступу України до НАТО. «Ми згодні з тим, що сильна, незалежна та заможна Україна як частина євроатлантичної родини та як член ЄС і НАТО є важливою для майбутнього європейської безпеки», — йдеться у документі.

Під час зустрічі йшлося і про відбудову України. Естонія стала першою державою, яка почала практичне відновлення українського регіону — Житомирської області. Серед об'єктів, які відновлюють із допомогою Естонії, — дитячий садок в Овручі й низка інших соціальних та інфраструктурних об'єктів.

Зі свого боку Кая Каллас зауважила, що її перший закордонний візит на посаді голови естонського уряду саме в Україну символізує підтримку Естонією українського народу. «Як ви правильно зазначили, свобода має подолати тиранію — це наше спільне завдання і наш фокус номер один», — наголосила вона.

Очільниця уряду Естонії акцентувала, що допомога озброєнням, боеприпасами та навчання українських військових мають тривати в достатніх масштабах, щоб Україна перемогла в цій війні. «Саме тому я запропонувала Європейському Союзу спільну закупівлю артилерійських снарядів для України, щоб відправити їх безпосередньо. Рішення було ухвалене в березні, й зараз нам потрібно переконатися, що воно буде належним чином виконане», — додала Кая Каллас. Вона також наголосила на тому, що російські керманічі й виконавці мають бути притягнуті до відповідальності за злочин агресії проти України та незаконну депортацію наших громадян.

Під час поїздки Володимир Зеленський і Кая Каллас також відвідали Державний університет «Житомирська політехніка» та поспілкувалися зі студентською спільнотою.

За визначні особисті заслуги в зміцненні українсько-естонського міждержавного співробітництва, підтримку суверенітету й територіальної цілісності України Президент нагородив Каю Каллас орденом князя Ярослава Мудрого II ступеня (на знімку).

Фото з сайту Президента України.

ПЛАНЕТА

Польща, Чехія і Словаччина: Києву треба надати гарантії безпеки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Прем'єр-міністри переконані, що планувати післявоєнні гарантії безпеки Україні не надто рано, адже «не буде ніяких інвестицій і сталого відновлення в Україні, якщо вона не буде здатна захистити себе від майбутньої агресії».

Глави урядів попереджають, що на майбутньому саміті у Вільносі НАТО доведеться відповісти на складні, але немінучі питання щодо майбутнього Альянсу, в тому числі й про його ставлення до України та майбутню стратегію щодо росії, повідомляє «Європейська правда».

Прем'єри нагадують, що в 2008 році союзники вирішили, що майбутнє України (як і Грузії) має бути пов'язане з членством в НАТО.

Наших громадян евакуювали з охопленої боями столиці Судану

Головне управління розвідки повідомило про успішну рятувальну операцію з евакуації мирних громадян із охопленої боями Хартума — столиці Судану. Операцію проведено в координації з Офісом Президента України та Міністерством закордонних справ.

За умов безперервних боїв, недотримання режиму «тиші», відсутності їжі, води та техніки із зони збройного конфлікту евакуйовано 87 громадян України, здебільшого авіаційних фахівців — пілотів, техніків та членів їхніх родин. Також евакуйовано громадян Грузії і Перу. Загалом врятовано 138 громадян, серед них 35 жінок та 12 дітей, йдеться у повідомленні.

Зазначається, що всі евакуйовані перебувають у безпеці на території Єгипту. Їм надано необхідну медичну допомогу, харчування та воду. Громадяни України забезпечені візовою та документальною підтримкою і очікують швидкого повернення на Батьківщину.

московитів до Албанії відтепер пускатимуть тільки з візою

Уряд Албанії скасував дію безвізового режиму з росією. Раніше безвіз тривав з 1 травня по 30 вересня, і громадяни рф мали можливість без зайвих клопотів відпочивати на Адріатичному узбережжі країни. Тепер консульська служба посольства Албанії в Москві ретельніше вивчатиме документи тих, хто хоче в'їхати до країни не тільки з туристичною метою, а й у відрядження.

Албанські ЗМІ зазначають: Тирана занепокоєна, що під виглядом туристів до країни можуть потрапити особи, які хочуть уникнути мобілізації в росії, а ще гірше — вбивці, які в складі її армії вбивали і грабували українців.

Якщо відпочивальникам із європейських країн стане відомо, що разом з ними в готелі проживає російський терорист, або, приміром, ніжить під сонцем на сусідньому лежку на пляжі, то це може спричинити величезний скандал. А Албанія дуже цінує свою репутацію безпечної туристичної держави.

Крім того, після повномасштабного вторгнення країни-агресора в Україну офіційна Тирана підтримувала Київ, а також прийняла кілька тисяч українських біженців, яких розселили в готелях на курортах Адріатичного моря. І влада також побоюється виникнення конфлікту між російськими агресорами і їхніми жертвами. Тому візи видаватимуть після ретельної перевірки всіх, хто подає документи на їх отримання.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Радбез потребує реформування. Це ще раз засвідчило його останнє засідання

Спроби міністра закордонних справ росії сергія лаврова звинуватити так званий «колективний Захід» у підтримці місії ООН та диктаті своїх правил решті світу, на заваді чому нібито стоїть рф, не тільки викликали критику з боку дипломатів, присутніх на засіданні Ради Безпеки 24 квітня. Вони ще раз засвідчили, що цей орган ООН потребує негайного реформування.

До цього спонукає навіть сам факт, що під час засідання під гучною назвою «Ефективна багатостороння робота дипломатів через захист принципів Статуту ООН» головував міністр закордонних справ країни-агресора, яка цинічно порушує всі міжнародні права і коїть масові злочини на території сусідньої держави.

Посол США при ООН Лінда Томас-Грінфілд, виступаючи на засіданні, наголосила, що саме росія порушує універсальні права людини та фундаментальні свободи — як за межами, так і всередині власних кордонів. «Поки ми тут сидимо, російські війська продовжують вбивати та травмувати мирних жителів. Поки ми тут сидимо, російські сили руйнують критичну інфраструктуру України. Сидячи тут, ми готуємося до наступної Бучі, наступного Маріуполя, наступного Херсона. Наступного воєнного злочину. Наступного немислимого злочинця», — зазначила вона, підкресливши, що росія просто хоче силою перекроїти міжнародні кордони, порушуючи цей самий Статут ООН. І це суперечить всьому, що стоїть за цією установою. «Це стосується

не тільки України чи Європи. Це стосується всіх нас», — сказала Томас-Грінфілд, повідомляє «Голос Америки».

Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш також засудив вторгнення росії в Україну, яке спричинило міжнародну кризу. «Напруженість між провідними державами сягнула історичного максимуму... Вторгнення росії в Україну, з порушенням Статуту ООН і міжнародного права, завдає величезних страждань і руйнувань країні та її народу і посилює глобальні економічні потрясіння, спричинені пандемією COVID-19», — сказав він.

«Для росіян світ стає меншим», — сказала посол Великої Британії Барбара Вудворд, зауваживши, що внаслідок розпочатої рф війни проти України було вбито десятки тисяч росіян, сотні тисяч мобілізовано проти їхньої волі, мільйони втекли з країни. «Економіка росії скорочується, її армія в безладі, покладається на «вагнера» — непідзвітну групу найманців, існування якої було заперечено рік тому, але яка тепер пропонує вашому міністерству поради щодо вашого головування в Раді Безпеки», — наголосила вона.

ФОТОФАКТ

Делегація послів та постійних представників Литви, Польщі, Латвії, Естонії, Ісландії і Канади при ЮНЕСКО відвідала Бучу та Ірпінь. Вони побачили зруйновані будинки культури в обох містах, Романівський міст та розбомблені росіянами багатоповерхівки. Також делегація побувала на «цивтарі» знищених автовок.

На знімку: делегація на тлі руїн Будинку культури в Бучі.

Фото зі сторінки в Твіттері Представництва Польщі в ЮНЕСКО.

«За поребриком» з'їдається бюджет з рекордною швидкістю

У квітні бюджетні витрати рф почали різко зростати. Середні видатки на добу становили 122 мільярдів рублів — це більше, ніж в будь-який інший місяць 2023-го. Ще в січні з бюджету витрачали 97 мільярдів рублів, у лютому — 98 мільярдів, у березні — 75.

За інформацією телеграм-каналу макроекономічної статистики ММІ, лише за першу половину квітня витрачено приблизно одну чотирнадцяту частину бюджету на 2023-й рік.

Як пише «Агентство», російський уряд почав витрачати бюджет з рекордною швидкістю. До середини квітня витрачено до третини всього бюджету на цей рік, а доходи скарбниці стали удвічі меншими. Дефіцит сягнув 4,7 трлн рублів. Основна

причина — це нестача доходів після запровадження у грудні європейського ембарго на ціни на нафту та нафтопродукти.

За даними міністерства фінансів рф, за перший квартал доходу бюджету впали на 21% — порівняно з минулим роком, а нафтогазові доходи скоротилися на 45%. За інформацією Bloomberg, влада засекретила третину видатків федерального бюджету, які, ймовірно, використовують на війну та окуповані території. Дефіцит бюджету на 17 квітня становив майже 40%.

Щоб закрити діри, міністерство фінансів підготувало законопроект про податок на надприбутки компаній. Закордонні компанії, які залишатимуть російський ринок, змушені заплатити «надзвичайний податок», або разовий збір з надприбутку.

Жодних винятків не буде, бо бюджет потребує грошей.

За допомогою нетрадиційних кроків уряд хоче додатково залучити до 300 млрд рублів.

З грудня 2022-го путінський режим почав примусово збирати грошові кошти, вилучені з продажу російських активів компаніями «недружніх країн». Такі угоди мають бути схвалені урядовою комісією на чолі з міністром фінансів, а щоб досягти позитивного результату необхідно «добровільно» сплатити 10% від суми кожної угоди.

За прогнозами експертів, війна з Україною призведе до втрати 4,4% ВВП — це без урахування міжнародних санкцій. І проблемою для російського народу стала сама влада, а для його майбутнього — цілковита невизначеність.

«Зараз ми рефлексуємо в якійсь порожнечі. Без розуміння того, кому реформи можуть знадобитися, хто буде оператором перехідних періодів, які тригери спрацюють. І знову тут основна проблема — влада. Чи готова вона в майбутньому бути компромісною, коаліційною, діяти політично, а не в обхід? Ці проблеми сьогодні й мають бути визначальними як базові. Постфутуризм — це ситуація з незрозумілим майбутнім в епоху «кінця історії», що не стався, і з цієї пастки потрібен вихід», — такою побачив ситуацію в країні російський політолог Ілля Гращенко. Він вважає, що питання майбутнього досить гостро стоїть перед росією, але навіть його обговорення — небезпечно для нинішніх часів зона.

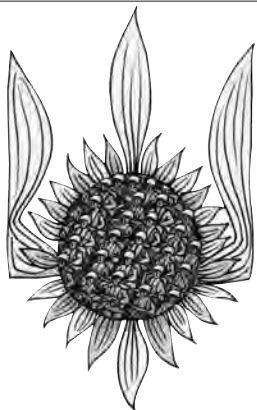
Богдан КУШНІР.

Студенти релокованого на Волинь Донецького національного технічного університету збирають кошти на дизельний генератор для воїнів підрозділу аеророзвідки, що діє на Авдіївському напрямку. Вартість приладу — 47 тисяч гривень, і більшу частину коштів вони вже зібрали. Благодійні акції відбуваються під гаслом «Від науки — до Перемоги: ДонНТУ разом із ЗСУ!» в центрі Луцька та в інших місцях країни, *інформує наш власкор Владислав Леошко*

Фото Донецького національного технічного університету.

Євген МЕЖЕВІКІН: «Війна закінчиться нашою Перемогою»

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ми приїхали на передові позиції біля Бахмута. Бійці одразу захотіли сфотографуватися з легендарним Євгеном Межевікіним, Героєм України, повним кавалером ордена Богдана Хмельницького, ордена «Народний герой України» (всі ці відзнаки дають підставу вважати його тричі Героєм України). Полковник Межевікін нині — командир Зведеної тактичної групи на Бахмутському напрямку, яка названа за його позивним ще з 2014 року «Адам». Під його орудою понад 10 тисяч бійців. Після 24 лютого 2022-го Євген воював під Києвом, на Запоріжжі, під Лисичанськом, на Харківщині, під Лиманом, звільняв Балаклію, нині воює за Бахмут.

Під час затишшя розговорилися.

— Ми з вами познайомилися дев'ять років тому, так само на війні, у складному місці, під час визволення Пісок. Зараз тут теж не мед. З відстані дев'яти років, що змінилося, як ви змінилися, як змінився ворог.

— Усе змінилося. Тільки мета в нас залишилася та само — знищити ворога, визволити нашу землю. Ця мета буде єдиною протягом століть, якщо ворог помудрішав, залучив усі сили і засоби, які у нього є в збройних силах і плюс додаткові сили. Це, зокрема, ПВК «Вагнер»,

найманці, яка не входить до складу збройних сил російської федерації. А в нас просто знято обмеження, скажімо так, на ведення бойових дій.

Зараз усі чоловіки розуміють, куди вони йдуть і що робитимуть. У 2014-му більшість мобілізованих думали, що вони прийшли на 30 днів злагодження і їх потім розпустять додому. Звісно, хотілося б, щоб теперішня підготовка мобілізованих була краща.

На жаль, багато командирів ми втратили. Не тільки їх, а й особовий склад, який мав бойовий досвід, мотивацію. Втратили в перші півроку повномасштабної війни в 2022-му. Але й залишились ті, хто такий досвід має. Та й сам досвід з'являється з часом.

На фронті достатньо хлопців, хто відчайдушно не шкодує свого здоров'я і життя, виконує на відмінно бойові задачі.

Склад тактичної групи, якою я команду, змінюється постійно. Починали ми з одного батальйону, зараз нас набагато більше. І в подальшому, якщо плануватимуться якісь додаткові дії, відповідно буде збільшуватися склад групи.

— Чого досягли?

— Успішного ведення оборонних боїв! Це першочергове завдання — стримування і знищення ворога, який наступає.

— В якій смузі.

— Ми стримували ворога в районі Кліщівки,

На відвойованих позиціях. У центрі — Євген Межевікін.

яку противник не міг узяти майже три місяці, поклавши там дуже багато особового складу і втративши боєздатність. Плюс оборона впродовж двох місяців у районі Іванівського; канал Сіверський Донець і околиці Бахмута — теж два місяці без втрат наших позицій і просування ворога вперед. Раніше ми здійснювали штурмові дії в околицях Харкова, звільняли Вербівку, Балаклію і гнали противника далі. Наступали під Бахмутом, відновили втрачені іншими підрозділами позиції, завдали противнику істотних ударів. Це все заслуга тактичної групи.

— Де було найскладніше?

— На війні.

— Ви десять років воюєте. Що змінилось за цей час у вас особисто?

— Зачіска, — посміхається Євген. — А якщо серйозно — це мій військовий обов'язок, моє покликання. І розуміння того, чому я тут. А хто у 18 років планує, що на його території буде якась безумна війна? Ніхто не передбачав. Максимум,

що планував, — це брати участь у конфліктах десь за межами України. Я виконую свою роботу офіцера ЗСУ.

Ще вважаю, що не хочуть змінюватися деякі наші співгромадяни. Не

просто переживають і підтримують.

— Чи вважаєте ви, що на фронті перелом уже відбувся?

— Я вважаю, що перелом на нашу користь уже є. Перший — під Харко-

Противник планував двома клішнями обійти Бахмут. Правою — у нього майже вийшло, а ліва зламалась, коли ми стали в обороні. Вони зазнали багато втрат і не змогли йти далі, а зараз просто хочуть утриматися. Ну а ми намагаємося далі просуватися вперед.

— Ви казали, що пройшли 500 метрів вперед і закріпилися. І на карті це видно одразу, зараз це місце ніби як сіра зона. Можете розказати конкретніше про це.

— Позиції було втрачено вздовж каналу, противник майже вийшов на дорогу Костянтинівка—Бахмут, але ми відновили наші позиції зусиллями 80-ї бригади і 5-ї штурмового полку. Ми відкинули ворога назад, у нього були величезні втрати, тільки на позиціях залишилось приблизно 40 ворожих бійців, які знайшли «вечне упокоєння».

— Що далі?

— Прогнози — річ невдячна. Але все-таки дозволю собі сказати, що війна триватиме як мінімум до кінця року. В будь-якому випадку, думаю,

«Шаман» із Корсунь-Шевченківського: 25 лютого 2022 року пішов добровольцем до Харківської тероборони — відтоді й воює.

розуміють, що настав той час, коли потрібно перестати давати хабарі, не думати, як більше хапонути. Потрібно вже щось робити для того, щоб дітям можна було гідно жити в нашій країні, а не шукати, як урвати. Щоб кожен, якщо він людина, а не собака, — це зрозумів. Це перше.

А друге — це єднання. І все у нас стане добре. Якщо все це люди зрозуміють і почнуть діяти, то житимемо набагато, набагато краще, ніж будь-яка країна в Європі.

— Як сім'я ставиться?

— Батьки і сім'я підтримують. Розуміють, чому я на війні, що це моя робота і я повинен бути тут, на передовій. Усі переживають, але нічого вдіяти не можуть. Тому

вони, другий — під Херсоном. Скажімо так: ми завдали удар по стійкості капцарської федерації.

Ворог знає силу нашої зброї, знає, на що здатен він. Тому й відчуває, що скоро йому кірдік. А очікування гірші за саму смерть. Вони в агонії ще намагаються відтягнути час.

Коли створили нашу тактичну групу, ми успішно виконали кілька завдань з маневрами підрозділу на великій відстані. З-під Донецька переміщувалися під Харків, звідти під Лиман, а потім — знову Донецьк, Бахмут — і всюди мали успіх.

За підсумками і досвідом нашої роботи за наказом командувача було створено ще чотири тактичні групи.

колиш вона закінчиться: або військовим шляхом, або політичним.

...Дев'ять років. Дістала ця війна. Хорошого в ній нічого немає. Це ми розуміли ще 2014-го. Але зараз... Дивись на цей безлад і розруху, на смерті — і не розумієш, наскільки путіну потрібно бути моральним виродком, ідіотом, щоб розв'язати війну, а кацапам — брати в ній участь. Якщо й можна назвати москалів нацією, то це люди, які втратили своє обличчя, не мають майбутнього, вони ніщо і ніхто. Війна закінчиться нашою Перемогою в будь-якому разі, а далі відновимо Україну і будемо жити.

Олександр КЛИМЕНКО.

Фото автора.

«Лоцман» із Дніпра: 50 років, на війні з серпня 2022-го.

Це найважче, коли гірко плаче малеча і безпомічні люди

НАЦІОНАЛЬНИЙ СПРОТИВ. МОЯ ВІЙНА

Черкаський благодійний фонд «Подаруй дитині світ» після заповнення в Україні воєнного стану евакуював у закордонні клініки понад 30 онкохворих дітей, розподілив допомогу шести лікарням на суму більш як 100 тисяч євро, адресно доставив тонни гуманітарної допомоги для важкохворих людей і тих, хто потребує стороннього догляду. Про те, як нині працює фонд, які історії гріють душу під час війни, розповідає його очільниця Світлана Федорова (на знімку).

— Ми вже ніколи не будемо такими, якими були до війни. Пам'ятаю не день, а кожну мить, коли перевернулося життя і прийшло усвідомлення: наперекір усьому жахиттю треба вижити, жити, працювати. Тільки так можна не зламатися, не зігнутися — вистояти.

...Пам'ятаю, як у перші дні повномасштабного рашистського вторгнення у Черкаському обласному онкологічному диспансері було тимчасово зупинено лікування дітей. Не ризикували починати, скажімо, хіміотерапію, бо не могли передбачити наслідки, якщо її припинити, наприклад, через обстріли. В онкодиспансері бомбосховища не було. Користувалися цокольным приміщенням, в яке діти й спустилися з третього поверху під час тривоги. Майже безперервно вили сирени, і їм було дуже страшно. Це найважче — коли гірко плачуть діти...

Потім ми довідалися, що найбільші фонди, які опікувалися онкохворими дітьми спільно з МОЗ та під патронатом дружини Президента України Олени Зеленської, оголосили про програму евакуації дітей за кордон. Ми вирішили вивезти і черкаських дітей. Фонди забезпечували домовленості із закордонними клініками і логістикою по Європі. Нашим завданням було вивезти дітей до Львова, звідки вже їх забирали представники клінік. Найважче було знайти транспорт. Спочатку водії погоджувалися, потім — відмовлялися, і так тривало тиждень. Лікарі не дозволяли перевозити дітей з іншими пасажирами. Потрібен був тільки окремий автобус. Паралельно вирішували з кожною окремою родиною дитини питання зі збором необхідних документів для вїзду за кордон, а також пошуком грошей на оплату транспорту і пального. Врешті ми знайшли автобус для першої поїздки. Нам дуже пощастило з водієм, чуйним, зібраним і кмітливим. Він розумів, що везе особливих пасажирів. Вони не можуть стояти довго в чергах на блокпостах, чекати перевіроч. І тому вмикав фари і їхав по зустрічній без черги.

Тероборонівці, коли дізнавалися, хто їде в автобусі, не тільки пропускали, а й передавали на сусідній блокпост цю інформацію, аби й там пропускали без черги. Але дорога у зв'язку із загрозливою ситуацією все одно була тривалою, важкою. Потрібно було десь дітям відпочити, зупинитись до початку комендантської години. І я шукала місце для ночівлі, телефонуючи в територіальні громади по маршруту автобуса. Так знайшла місце у дитячому садочку, де діти з мамами не тільки переночували, а й повечеряли та поспідали. Провела на телефоні практично добу — три-чотири дні, нервово, але ми впоралися з цією поїздкою. Після того було ще кілька рейсів — для дітей із ДЦП, із гемофілією. Везти хворих на це рідкісне захворювання було особливо небезпечно: будь-який різкий поштовх автобуса міг викликати кровотечу, яку дуже складно зупинити через специфіку хвороби. Загалом нам вдалося евакуювати понад три десятки дітей. Дехто з них успішно завершив лікування за кордоном і вже повернувся в Україну. Деякі дітки продовжують лікуватися. А дехто, на жаль, уже ніколи не обійме рідних...

У довоєнний час нашою цільовою аудиторією були діти з онкозахворюваннями, а також діти та дорослі, які потребують паліативної допомоги. Війна внесла свої корективи. Ми познайомилися із великою кількістю людей, які теж потребують підтримки. І на них державна та благодійницька мало звертають уваги. Це підлітків геріатричних пансіонатів, пацієнти, які перебувають вдома з важкими хворобами, самотні люди поважного віку, які потребують догляду. Як виявилось, таких людей дуже велика кількість, а під час війни їм ще важче, ніж раніше. Ми випадково познайомилися із волонтеркою, яка не виїхала з харківської багатотраждальної Салтівки, а купувала продукти і розвозила їх стареньким, важкохворим, прикутим до ліжка людям, які не могли залишити свою домівку. Таких людей там було майже дві сотні. Ми мали чим допомогти — продуктивними наборами, засобами гігієни і починаючи з минулої весни відправляли передачі для них. Пізніше з'ясу-

валося, що в Харкові під час воєнних дій було пошкоджено багато хоспісів — і приватних, і державних. Пошкоджено онкодиспансер, центр паліативної допомоги. Люди лишилися вдома без ліків, без знеболення, без засобів гігієни, підгузків, пелюшок, ми все це передавали туди, пропонували свою допомогу, щоб їх звідти вивезти. Домовилися із черкаськими геріатричним пансіонатом та центром паліативної допомоги, аби вони прийняли цих людей. Тяжкохворі люди не можуть поки що зважитися на переїзд, і ми продовжуємо піклуватися про них дистанційно.

Одночасно продовжуємо реалізувати проекти, котрі найбільш затребувані. Щиро вдячні Міжнародному фонду «Відродження», за сприяння якого ми отримали і розподілили по лікувальних закладах гуманітарну допомогу більш як на 100 тисяч євро. Фахівці фонду знайшли колег у Німеччині, які зробили дві великі поставки допомоги — цілі фури. Перша — різноманітні ліки, які ми розподілили на шість медичних закладів у Черкаській області. Другий вантаж мистив витратні лікарські матеріали, хірургічне обладнання, інструментарій — його ми теж розподілили на ці шість закладів. Було дуже приємно, що нам довірили цей вантаж. Нині ми в очікуванні третього. Реалізували також два проекти, які спрямовані на гуманітарну допомогу таким цільовим аудиторіям, як важкохворі люди, онкохворі, ті, хто потребує паліативної допомоги. Серед цих пацієнтів і черкашани, і люди, які приїхали з інших областей, а також жителі Салтівки, про яких я вже згадувала. Для них закупували, розподіляли, роздавали, пересилали продукти та засоби гігієни. Починаючи з літа таку допомогу від нас отримали майже півтисячі осіб. Ми приділили велику увагу, щоб вміст наборів був якісним, і щиро раділи відгукам, коли люди казали, що завдяки цим наборам вони почуваються людьми. Адаже ми старались усе зробити не для звіту, а для того, щоб люди відчували турботу. Також цього року змогли втілити одну з мрій — зимовий сад у центрі паліативної допомоги, ініціатором створення якого ми свого часу були. Паліативний центр — це таке місце, де дуже багато болю і смутку. Й має бути куточок, в якому люди могли б поспілкуватися, послухати музику, погортати журнал, почитати книжку.

Що було найважчим упродовж першого року війни? Насамперед сприймати жахливі новини. А ще постійно переслідує відчуття, що я роблю зовсім мало, не збираю мільйони... Хоча з другого боку, днями я готувала презентацію нашого фонду, і люди, які її переглядали, сказали: «Ого, яка у вас бурхлива діяльність!». Але завжди здається, що може зробити більше. Хоча, можливо, ця думка переслідує нині багатьох українців. У такі моменти згадую історії, які спонукають не опускати руки. Як-от про 19-річну дівчину з ор-

фанним захворюванням. Її діагноз — єдиний в області. Лікування коштами місцевого бюджету передбачено тільки для дітей. І коли їй виповнилося 19 років, вона раптом дізналася, що тепер має лікуватися власним коштом. Два необхідні флакони ліків коштували 50 тисяч гривень, а в дівчини сім'я: бабуся-пенсіонерка і мама — касирка супермаркету, тобто швидко знайти такі гроші на ліки, без яких дівчина просто помре, вони не могли. Звісно, ми підключилися, щоб вона отримала необхідну терапію — і дівчина її одержала.

Постійно шукаємо гуманітарну допомогу, бо в нас великий запит на її отримання. Однак навіть те, що ми отримуємо безоплатно, треба якось транспортувати до Черкаса. І спочатку робили це за свої гроші, потім за гроші друзів, потім — за гроші мого сина, потім з'явилися люди, які допомагають нам. Тобто якщо хочеш допомогти — якимось неймовірним чином з'являються можливості для цього. Я не знаю, як це працює, але працює. А трапляються й просто неймовірні історії. Коли ми готували велику відправку допомоги у Харківську область, незнайомі нам люди попросили передати адресу посылку одній жінці похилого віку. Звісно, ми передали. Однак вантаж був великий, адресатів багато — і цивільних, і військових, які стояли на позиціях під Харковом. Щось пішло не так, переплуталося, і та бабуся свою адресу посылку не отримала. Яким же було здивування, коли через кілька днів ту посылку приніс бабусі один із військових, якому випадково та посылка дісталася! Він не пошкодував часу, аби її передати особисто.

...Іноколи думаю: аби не війна... Ми продовжили б видавати книжки про троля Семена для психологічної підтримки дітей, змушених багато часу проводити в лікарнях. Продовжили б серію тихих концертів для пацієнтів онкодиспансеру. Хотіли їх влаштувати, але більшість артистів або пішли воювати в лавах ЗСУ, або проводили благодійні концерти зі збором коштів для військових, тому виступи для онкохворих були трохи не на часі. Але один концерт таки був. І це дуже щемлива історія. Я познайомилася із вуличними рок-музикантами в центрі Черкаса — гітарист і саксофоніст. І запропонувала їм зіграти в геріатричному пансіонаті. Але вони попросили про молодшу аудиторію, хоча самі ці рок-музиканти значно старшої вікової категорії. Ми довго готувалися до концерту. Адаже виявилися, що один із музикантів — Олександр Геннадійович — і сам має важку стадію онкозахворювання. Ми зробили афішу, запросили пацієнтів і відвідувачів онкодиспансеру. Концерт приїхали знімати журналісти з телебачення, музиканти давали інтерв'ю, відіграли концерт і були абсолютно щасливими. Як потім виявлялося, це був останній концерт у житті Олександра Геннадійовича. Через півтора тижня його не стало...

І скільки таких важких втрат, болю й смутку. Але є й теплі сторони. Це підтримка твоїх однодумців (на знімку), знайомство з новими людьми. З сильними, світлими, добрими, готовими допомогти прийти на допомогу. Ці люди вселяють тверду віру, що ми переборемо жорстокого ворога і знову у нас буде мирне життя. Воно вже буде іншим. Та я впевнена, сповнене поваги до незламних і мужніх переможців та чуйності й доброзичливості до обділених долею людей.

Записала
Юлія ФОМІЧОВА.
Черкаси.
Фото з архіву
Світлани ФЕДОРОВОЇ.

ПОДРОБИЦІ

Поширював кремлівські наративи

У протиправній діяльності підозрюють мешканця Ужгородського району.

Чоловік на своїх сторінках у соціальних мережах виправдовував дії російських військових, заперечував збройну агресію РФ проти України та поширював російські наративи щодо «нацизму» в Україні. Про це повідомляє прес-служба управління СБУ в Закарпатській області.

Незаконні референдуми у тимчасово захоплених районах України підозрюваний називав «волевиявленням» громадян, а провинув за злочини російських військових перекладав на т. зв. «світлове правління». Також чоловік звинувачував ЗСУ у знищенні українських населених пунктів і мирного населення.

Експертиза, ініційована СБУ, підтвердила наявність у його дописах публічних виправдовувань і заперечень збройної агресії РФ проти України.

Правоохоронці провели обшук за місцем проживання фігуранта, де виявили комп'ютерну техніку і засоби зв'язку з доказами злочинної діяльності проти державної безпеки України.

Слідчі СБУ повідомили фігуранту про підозру за ч. 2 ст. 436-2 Кримінального кодексу України — «Виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників».

Матеріали справи разом з обвинувальним актом скеровано до суду.

Оперативні та слідчі дії проводилися управлінням Служби безпеки України у Закарпатській області за процесуального керівництва обласної прокуратури.

Вл. інф.

Ужгород.

Громадою обух стались...

Результатом спільної волонтерської роботи, розгорнутої в Новоукраїнці на Кіровоградщині під координацією місцевого підприємця Олександра Бакуна (на знімку посередині з сином Михайликом), стала допомога нашим військовим на понад 300 тисяч гривень.

Починаючи з грудня патріоти змогли організувати збір коштів і придбати за них для потреб ЗСУ позашляховики Ssang Yong Kyron (85 000 грн) і Jeep Grand Cherokee (185 000 грн, збір коштів триває), причеп для вантажівки (80 000 грн), підзорну трубу (понад 20 000 грн) та шини на легкове авто.

А основним результатом спільної роботи громади на Перемогі, перекоханих волонтерів, е успіхи наших воїнів на фронті. Адаже вони відчують, що їх не просто чекають удома з Перемоогою, а намагаються допомогти їм, хто як може, здолати ворога.

Олександр і члени його команди вдячні всім небайдужим, хто бере участь у зборі коштів, хто приносить макулатуру, пластикові пляшки, метал, віддає свої речі на аукціон, хто знаходить автівки, хто їх безоплатно ремонтує і фарбує, хто допомагає пальним, випікає смаколики, приносить борошно, олію, цукор, повидло, шие сумки на продаж... «Попереду ще багато роботи, — зауважує Олександр Бакун. — Але ми з вами впораємось, тому що ми — Українці!»

Олена КОМСАРЕНКО.
Кіровоградська область.

На знімку: новоукраїнські волонтери з подяками за допомогу від командування військових частин. Воїни цінують допомогу, яку надають їм ті, кого вони захищають.

Фото надано автором.

26 квітня — День Чорнобильської трагедії

Поріс чорнобилем Чорнобиль — бідою нашою поріс...

26 квітня — це день пам'яті про найбільшу в історії людства техногенну катастрофу та вшанування героїзму пожежників, експлуатаційного персоналу Чорнобильської АЕС, міліціонерів, військовослужбовців, будівельників, учених, медиків, які брали участь у подоланні наслідків аварії.

Одним із тих, хто стояв біля витоків ліквідації цієї катастрофи, був і голова Коростенської міської громадської організації інвалідів «Союз Чорнобиль України», колишній начальник 8-ї самостійної державної пожежної частини міста Коростеня, підполковник внутрішньої служби Олександр Недощак (на знімку).

З журналістом газети пожежник-ліквідатор поділився спогадами від перебування біля реактора, враженнями від пережитого, проблемами сьогодення ліквідаторів.

— Олександр Борисовичу, стати пожежником мріяли з дитинства?

— Родом я з Радомишля. Оскільки саме з юних років мені до вподоби була професія пожежника, то я й вирішив вступити у 1980 році до Черкаського пожежного училища, яке закінчив у 1983-му. Після навчання мене — лейтенанта внутрішньої служби — за розподілом направили начальником караулу Коростенської СДПЧ-8. На рік-два раніше це училище закінчили й Володимир Павлович Правик — начальник караулу другої воєнізованої пожежної частини управління внутрішніх справ Київського обласного управління охорони Чорнобильської АЕС та Віктор Миколайович Кібенко — один із перших ліквідаторів аварії на ЧАЕС, лейтенант внутрішньої служби. Закінчив

також історичний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

— А як опинилися у Чорнобилі?

— 9 травня 1986 року у складі зведеного загону Коростенської пожежної частини нас направили на місце дислокації пожежного підрозділу в Іванкові Київської області. Тоді з Коростеня прибули 30 пожежників. Проживали ми в наметовому містечку, пізніше — в пожежній частині. Змінили тут ми своїх колег із Чернігівщини, котрі були дуже втомлені, виснажені і мало-віркі...

— Яке завдання виконували в Чорнобилі?

— Безпосередньо в Чорнобилі я з колегами позмінно перебував з 12 по 21 травня. Після того, як отримали наказ, ми вчотирьох вирушили на ЧАЕС на пожежному автомобілі марки «Урал» для ліквідації наслідків аварії. Дорогою до станції не раз пересікали відрізки, де прилад радіаційного контролю зашкалював, пока-

зуючи понад 100 рентгенів. І я, розуміючи наслідки цього явища, наказав водієві тиснути на педаль газу, щоб швидше проїхати небезпечну ділянку дороги... Коли ми прибули на місце, часу на роздуми було обмаль, одразу приступили до виконання завдання — забезпечувати безперебійну подачу води для бетонування основи зруйнованого енергло-

ка. Також брали участь у гасінні кабельних тунелів ЧАЕС.

— Враженнями від перебування поблизу реактора поділитесь?

— Скажу єдине: відчуття не з приємних і не для слабодухих. На ЧАЕС у ті дні зосереджено було багато техніки, людей, фахівців, котрі намагалися приборкати цю масштабну аварію. Багато ліквідаторів

тоді працювали без протигазів, спецодягу... Після відпрацьованої зміни нас відправляли на обов'язковий дозиметричний контроль, адже ті прилади, що ми мали на руках для вимірювання рівня радіації, були ще армійські, і результат вони показували із солідною похибкою. Уже після дозиметрії ми переодягались у чистий одяг, мильсь... Одразу після зміни в наших хлопців і в мене дуже боліла голова, пекло в горлі, відчували себе, мов вичавлений лимон... Ліків ніхто ніяких не давав, лікарі не консультували, ніхто у нас регулярно не контролював дози опромінення...

За результатами роботи Коростенського гарнізону, відповідно до указу Президії Верховної Ради колишньої УРСР за підписом Валентини Шевченко, «за самовіддані та мужні дії під час ліквідації аварії на ЧАЕС» п'ятьох пожежників із Коростеня було нагороджено медаллю «За відвагу на пожежі». Таку нагороду, окрім мене, ще отримали Олександр Валентинович Синицький, Василь Максимович Ковтуненко, водій Микола Стужук...

— А як склалася ваша доля після Чорнобиля?

— У 1989 році мене знову з Коростеня направили начальником служби держпожежнагляду до рідного Радомишля, де я пропрацював майже шість років. Завершив

службу на посаді начальника СДПЧ-8 Коростеня у званні підполковника внутрішньої служби. Маю 27 років стажу пожежника.

— Певні пільги з боку держави маєте нині як ліквідатор?

— У мене складається таке враження, що і тоді і сьогодні ми були потрібні лише для якнайшвидшої ліквідації аварії і не більше. Наприклад, нині я як ліквідатор другої категорії отримую від держави аж 203 гривні 80 копійок доплати до пенсії і ще пільги на оплату комунальних послуг. Ми навіть не можемо відновити колишню пільгу щодо оздоровлення чорнобильців, яку скасовано років із сім тому. Та й наші з колегами медалі нічого, крім пам'яті про ті важкі часи, проведені в горнилі чорнобильського пожежища, не значать. Не раз піднімали наші актуальні питання перед владою міста, народним депутатом Володимиром Арешонковим, але, звісно, з огляду на сучасні події, коли в країні точиться війна, проблеми чорнобильців відійшли на задній план. Ми із колегами, розуміємо, що зараз найважливіше — вигнати з нашої землі цю нечисть, а після довгоочікуваної Перемоги вже можна буде й наводити лад у своїй домівці та в Україні.

Богдан ЛІСОВСЬКИЙ.

Фото автора.

Відрядження до радіаційного пекла

26 квітня 1986 року о першій годині ночі стався вибух на четвертому енергоблоці ЧАЕС, який підняв по тривозі тисячі працівників міліції, пожежних та співробітників інших служб.

Серед тих, хто перший виїхав до чорнобильської зони, був співробітник Ірпінського міськвідділу внутрішніх справ Володимир Валентинович Зубенко (на знімку), тоді молодший лейтенант міліції, нині полковник запасу.

— Уранці 27 квітня, — розповідає Володимир Валентинович, коли прийшов на роботу, одразу помітив, що в кабінетах майже порожньо. У черговій частині повідомили, що вночі першу групу наших колег чисельністю 30 атестованих співробітників підняли по тривозі і відправили до Чорнобильського району. Про те, що у Прип'яті на атомній станції сталася аварія, нічого до пуття не пояснювали. Здогадки, звичайно, були. Проте це всього-навсього домісли, жодної конкретної інформації. Нам повідомили про можливість виїзду до зони на заміну своїх колег. Зго-

дом сказали взяти «тривовжні чемоданчики» і сідати в автобус. Жодних зайвих запитань. Старшим нашої групи з 30 правоохоронців було призначено Петра Івановича Сластьоненка.

Нас привезли до Прип'яті, одного з найближчих до Чорнобиля населених пунктів. Інформацією про рівень радіаційного фону й, відповідно, ступінь небезпеки ми тоді не володіли. Були відправлені, як кажуть, у цілковиту невідомість. Основні завдання, що стояли перед правоохоронцями, — охорона громадського порядку, перекриття всіх шляхів, що ведуть до міста і

станції, взяття під охорону найважливіших об'єктів державних установ і органів управління. Згодом почали займатися евакуацією людей. Ми робили поквартальний обхід і повідомляли мешканцям будинків, що у зв'язку з аварією на ЧАЕС вони на три доби повинні покинути квартири. Люди поставилися з розумінням. Усі ми вірили в те, що за цей час радіаційна ситуація стабілізується і люди справді повернуться до рідних домівок. Брالی найнеобхідніше: документи, гроші, дещо з одягу. Навіть домашніх тварин спокійно залишили у квартирах, попередньо приготувавши їм їжу на три дні. Хто ж тоді міг знати, що назад у Прип'ять ніхто вже ніколи не повернеться?!

За кілька годин евакуювали 51 тисячу мешканців Прип'яті. Потім ми отримали наказ забезпечити

охорону особистого та державного майна в місті. У найкоротші терміни всі будівлі на рівні першого поверху було обнесено дротовою огорожею.

Міліціонери, які патрулювали вулиці Прип'яті й Чорнобиля, скаржилися на головний біль, «дряпання» в горлі, нудоту, високий тиск. Медикаменти та йодний калій, які на перший час було зібрано з індивідуальних аптечок цивільної оборони, а пізніше й зі всієї аптечної мережі, швидко закінчувалися. Свою дозу визначали не за «накопичувачами», а за картосхемами забрудненої місцевості. Коли ми їхали до Прип'яті, то мали із собою лише протигази. Тільки через два дні нам завезли військові захисні комплекти одягу. Приїхали війська хімізасти, але вони не повідомляли нас про радіаційний рівень. Лише натякнули, що найбільший він на мосту.

Це тепер дані щодо рівнів радіації, зафіксовані на той час у документах, лякають: «Перше донесення опергрупи МВС УРСР із Прип'яті в міністерство про радіаційну обстановку показувало, що вона є дуже складною. Так, у зоні реактора рівні радіації були до 200 Р/год, в радіусі трьох кілометрів — 20 — 40 Р/год, в місті Прип'яті — від 300 мР/год до 20 Р/год. У місті Чорнобилі — 3 — 10 мР/год».

коїти, що людей вивезли лише на три доби і вони обов'язково повернуться. Він кілька годин роздумував над нашими словами і зі смутком у голосі сказав: «Я інженер-атомник, повірте мені на слово, ця евакуація триватиме не три доби, а значно довше. Хочеться вірити, що ми коли-небудь взагалі повернемося у наше рідне місто Прип'ять».

«Чи не занадто песимістичний прогноз?» — подумалося Зубенку. Проте з плином часу життя підтвердило правоту слів інженера. Через чотири доби ірпінська група правоохоронців повернулася додому. Вперше за ці дні відвідали лазню. Одяг, який сильно фонив, замінили. Потім службу несли у звичному режимі. Додаткових відпусток не передбачалося, одноразової грошової допомоги також.

Для більш як 30 тисяч працівників органів внутрішніх справ служба в екстремальних умовах ядерної катастрофи стала випробуванням на мужність, професіоналізм і моральну зрілість, вірність службовому обов'язку. Понад 40 відсотків ліквідаторів з числа правоохоронців стали інвалідами, гостру променеву хворобу перенесли сотні людей, тисяч з них померли. Така сумна статистика — занадто висока ціна за приборкання радіаційного пекла.

Володимир ЕННАНОВ.

Фото надано автором.

РОЗМІНУВАННЯ

За добу виявляли до сотні мін

Понад 17 років присвятив «вибухонебезпечній» професії сапер піротехнічного підрозділу ДСНС Дніпропетровщини Євген (на знімку). Ще на початку служби йому доводилося мати справу з боєприпасами часів Другої світової війни. Серед найбільших знахідок — півтонні авіаційні бомби 1940-х років. Далі у бойовій біографії Євгена були початок російської агресії у 2014-му, АТО/ООС. Нова сторінка відкрилася 24 лютого минулого року.

Як розповіли в ОВА, аби знайти та знешкодити залишене ворогом смертоносне залізничя, чоловік працював на деокупованих Харківщині та Херсонщині.

«Нещодавно з підрозділом повернулися з Херсонщини. Там розмінювали лінії електропередач уздовж колишніх ворожих позицій, аби енергетики могли повертати світло в домівки людей. Траплялися протипіхотні й протитанкові міни, розтяжки», — розповідає Євген.

Найбільше йому запам'яталось відрядження до Ізюма Харківської області. Приїхали туди на третій день після визволення міста. Працювали на місці масових поховань, кадри яких облетіли весь світ. Якраз під час екскурсії тіл вбитих і закатованих.

«Більш ніж чотириста могил... Серед них і братські. Там були люди зі зв'язаними руками. Навіть важко згадувати. Окупанти замінували околиці. Тож ми ретельно обстежували територію. Неповдалі ще й табір орків був. Там вони також багато всього позалишали. Ліс цілими гектарами був забруднений боєприпасами», — розповів сапер.

Аби люди могли безпечно повертатися додому, сапери паралельно розмінювали приватні садиби. Кількість знайдених і знешкоджених боєприпасів не злічити. На одній лише дорозі Ізюм—Слов'янськ за декілька годин знешкодили понад сімдесят протитанкових мін. Протипіхотних могли за день і сотню виявити.

«Місцеві дуже привітно нас зустрічали. Хто чим міг допомагали. Старалися гарячого принести, пригостити, нагодувати. Це неймовірно, враховуючи, що люди там пережили. А ще нам розповідали, де були ворожі позиції і де може бути заміновано, повідомляли про вибухонебезпечні предмети», — згадує Євген.

Нині разом із колегами-піротехніками розмінюють поля для аграріїв Дніпропетровщини.

«Даємо фермерам працювати. Аби потім їсти духмяний український хліб. Наразі розмінюємо сільгоспугіддя у Криворізькому районі. Переважно знаходимо заборонені касетні боєприпаси. Зокрема, й «пелюстки». Таких в одному великому снаряді може бути понад три сотні. І все одно скоро настане Перемога, і це буде всенародне свято», — каже Євген, який дуже радіє поверненню своєї родини з Німеччини.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото

Дніпропетровської ОВА.

До школи вже прийшли діти, котрі не розуміють, як малювати фарбами, і не можуть навчитися писати

«Ятбслнбл», або «Я тебе сильно люблю». Саме так називався матеріал, присвячений «діагнозам» двієчників — дисграфії, дислексії, дислалії, який «Голос України» опублікував шість років тому. «Ятбслнбл» — це слово, що його в логопедії використовують як приклад дисграфії. Насправді за ним ховається «я тебе сильно люблю», написане дитиною, котра не розрізняє на слух голосні й не розуміє, коли їх треба писати. Дисграфія та дислексія стають помітними вже в першому-другому класі і є ускладненнями не виявленої вчасно проблеми під назвою «фонетико-фонематичне недорозвинення мовлення».

Тоді, шість років тому, логопед столичного дошкільного закладу № 132 Оксана Гук зауважила, що з кожним роком дітей, які страждають на розлади мовлення та уповільнення мовленнєвого розвитку, стає більше. Якщо на початку 2000-х під час обстежень у дитсадках на одну групу виявляли по одному-два малюки з мовленнєвими проблемами, то через неповних 20 років ситуація була протилежною. Однак від моменту публікації минуло ще шість років. І яких! Пандемія, два жорсткі карантини, під час яких закривалися заклади шкільної та дошкільної освіти, а дітей переводили на навчання онлайн. Війна змусила тисячі маленьких українців разом з батьками шукати прихистку не тільки в інших містах України, а й за кордоном. У мирний допандемічний час ми навіть припустити не могли, що діти просто фізично не матимуть можливості потрапити на заняття до фахівців. Та й з логопунктами не все гаразд.

Чому восьмирічки не можуть читати?

«Приходять діти восьми-дев'яти років. Думаю, ну що ж таке? Уже школярі, а такої великої кількості звуків немає. Дитина не може навчитися читати, не може писати, а тоді сама для себе розуміє: два карантини і потім війна. Не було цієї логопедичної допомоги. Й таке ми отримали сьогодні», — каже Оксана Гук.

Український центр оцінювання якості освіти днями оприлюднив дослідження про навчальні втрати, яких зазнала система вітчизняної освіти. Йдеться про те, що масштаби втрат у навчанні українського учнівства можуть бути неймовірними, оскільки четвертий рік поспіль школи не мають змоги забезпечувати нормальний перебіг освітнього процесу. А тепер уявіть, що в перші класи йдуть діти із серйозними мовленнєвими порушеннями, які за сприятливих умов необхідно долати ще до початку школи. Грубо кажучи, приблизно в дев'ять років у корі головного мозку «закриваються» зони, що відповідають за мовленнєвий розвиток. І хоча відкоригувати мовленнєві проблеми можна навіть у дорослому віці, однак це потребує вже значно більших зусиль і часу. А вже в перших класах виникають перші серйозні проблеми — нездатність оволодіти письмом та навчитися читати навіть за нормального розвитку інтелекту. Ситуація ускладнюється ще й тим, що дітей, які потребують спеціальної допомоги, дедалі більше й випадки порушень дедалі складніші. Чому? Це вже тема для окремої статті, і відповіді слід шукати в медиків.

Про точні цифри, скільки саме дітей, приміром, у столиці, сьогодні потребують допомоги логопедів і дефектологів, говорити важко.

«Нині дуже багато малюків виїхали за кордон і водночас додалися діти ВПО. В нас дуже багато дітей з окупованих територій», — розповідає На-

талія Семенова, вчитель-дефектолог Інтегровано-ресурсного центру (ІРЦ) №2 Дарницького району Києва. Однак припустити все ж можна. Тільки за перший квартал цього року на корекційні заняття до неї пришло 205 маленьких учнів. І це тільки діти, які не охоплені послугами закладів освіти. А в районі таких центрів два. І в кожному працюючому садку сьогодні вже є логопедичні групи чи логопункти. І Київ — це швидше позитивний приклад, оскільки попри все малюки отримують необхідну допомогу, а діти ВПО — навіть поза чергою. Тож уявити, яка кількість дітей наразі потребує занять з такими фахівцями, можна.

Водночас Оксана Гук визнає: якщо раніше вона працювала переважно з дітьми, які мають фонетико-фонематичне недорозвинення мови, коли можна зробити артикуляційні вправи, поставити звуки, попрацювати над фонематичними процесами і за кілька місяців привести мовлення до норми, то наразі має справу з малюками, з якими доведеться працювати роками. Це порушення загальної моторики, слухового сприймання, гіперактивність тощо. Діти складніші й часто потребують допомоги ще й дефектолога та корекційного психолога. Іноді темпи відновлення ускладнюються психологічними травмами. Це вже позначається війна.

«Були в нас такі діти. У них взагалі розвиток абсолютно нормальний, але почалися паничні атаки і психічні розлади.

Наприклад, дитина боїться вийти з дому, в деяких ситуаціях відмовляється спілкуватися. Просто замовак і мовчить. І це психологічне, тому що мовлення в неї абсолютно нормальне. Це я зараз кажу, що змінилося навіть у дітей без особливих потреб, — зазначає Наталія Семенова.

— Причому це стосується переважно дітей старшого віку. Менших, мабуть, батьки могли якось відволікти, можливо, не все говорили, а старші все ж це бачили, були свідками».

Чи допоможуть онлайн-заняття?

«Наш садочок наразі не працює, немає бомбосховища», — розповідає Оксана Гук. Раніше тут функціонували дві логопедичні групи для дітей з різними порушеннями, зокрема й когнітивними, а також логопункт. Нині деяких малюків перевели в інші садки, де є і такі групи, й укриття. Решта займаються або в приватних логопедів, або в районних ІРЦ.

Оксана Гук також нині працює в ІРЦ № 2 Дарницького району логопедом фахівцем-консультантом. На запитання щодо ефекту від занять онлайн відповідає, що вони можуть допомогти, якщо звуки вже поставлені і йдеться лише про нарощування слов-

никового запасу, розвиток лексико-граматичних категорій. Особисто вона має досвід такої роботи під час першого карантину. Наші мотивовані батьки, котрі перебувають наразі за кордоном, створили декілька груп, запросили туди логопедів, які проводять такі заняття онлайн. Однак якщо йдеться про серйозніші мовленнєві порушення або про когнітивні порушення, коли не формуються образи, поняття, йде затримка в розвитку мислення або затримка психічного розвитку, то онлайн проблеми не розв'язати.

«З дітьми, які мають риси аутичного спектра, займатися онлайн неможливо, — зазначає Наталія Семенова. — Щоб був результат, у дитини повинна бути привернута увага досить тривалий час. Якщо тут іноді не можна встановити зоровий контакт, коли сидиш поруч з малюком, то через гаджет це взагалі нереально. З такими дітьми все-таки треба займатися безпосередньо. Ми проводимо такі заняття в нас у центрі. Якщо тривога, то спускаємося й продовжуємо в сховищі. Онлайн я можу проводити тільки підтримувальні заняття, знімаю якісь певні ролики, покровою пояснюю батькам алгоритм, як давати матеріал. Тобто я начитую батькам — батьки виконують це з дітьми. Хоча, можливо, це в дефектолога така спеціалізація, а логопедам легше привернути увагу дитини і провести заняття».

Однак Оксана Гук також вважає, що поставити дитині звук онлайн під силу хіба чарівниці. «Іноді треба промацувати, як м'язи язика. Якщо треба, робити масаж. Наприклад, іноді звук «р» треба ставити механічним способом. Онлайн цього не зробиш».

А, може, маленькому українцю, який нині перебуває за кордоном, допоможуть іноземні фахівці? На жаль, логопеди повертають у реальність. Принципово важливо ставити дитині звуки мовою, якою вона розмовляє. Носії інших мов мають іншу артикуляцію і в постановці звуку, і у вимові. Ну, й словник інший.

Чи можна відкласти розв'язання цих проблем на після?

Фахівці категоричні — ні. Наслідки цих чотирьох «років онлайн» уже відчувають у школі, й не лише логопеди.

«До перших класів прийшли малюки — не вихованці садочка. І що таке система, школа, вони не розуміють, — розповідає шкільний логопед-дефектолог Ольга Косенко. — До нас уже прийшли діти, які не розуміють, як ліпити, як тримати пензлик у руках і малювати фарбами».

Тобто йдеться про відставання загального розвитку. Можливо, малюки й дивилися на своїх гаджетах розвивальні мультики чи відеоролики, які їм ставили працюючі батьки, але гаджет хоч і замінив няньку, але точно не зміг замінити вихователів садочка та вчителів.

Нині в школах є інклюзивна освіта. І якщо до першого класу потрапляє малюк, який має особливі потреби, комплексна оцінка дитини це підтвердила, то створюється команда підтримки і супровід такого маленького учня. Виділяються кошти на субвенцію, відкриваються нові посади.

«У мене є діти, з якими я займалася і які наразі за кор-

доном. І я неодноразово чула від їхніх батьків, що в нас ця система навіть до війни була налагоджена набагато краще. Не було таких черг. Не треба було возити малюків на заняття в інші міста», — зауважує Наталія Семенова. Водночас вона також визнає, що залишається проблема соціальної комунікації, якщо брати дітей, які взагалі не відвідували жодні дошкільні заклади або заняття в розвивальних центрах, а просто просиділи вдома.

Але ми повертаємося до «діагнозу двієчників» — дисграфія, дислексія... Для таких дітей інклюзивні групи зазвичай не створюють. Учителі визнають, що їм значно важче, ніж ровесникам, дається навчання, але окремих програм для них немає. Єдиний вихід — продовжувати займатися з логопедами вже в школі.

А от щодо шкіл, то, на жаль, тут бракує, ні, не логопедів, а ставок для них. Приміром, логопед-дефектолог Ольга Косенко працює у двох київських школах. А є фахівці, які працюють одразу в трьох. Тільки в одному логопункті вона займається з 70 дітьми очно. Це надзвичайне навантаження. Чому не відкривають додаткові ставки? Немає фінансування.

«Навіть порівняно з минулим роком кількість молодших школярів з вадами мовлення збільшилася відсотків на 10. А за останні чотири роки, мабуть, відсотків на 60, — розповідає Ольга Косенко.

— А сьогодні ще прийшли діти з порушенням і звуковимови, і взагалі мови. Вони погано запам'ятовують, не можуть описувати... Для них це дуже складно». Збільшилася кількість малих з дисграфією та дислексією. Такі діти часто відстають від ровесників у навчанні. «Але якщо надається допомога фахівця, і батьки працюють над цим питанням, то в принципі уже з першого класу в другий ми випускаємо дітей з виправленими вадами і по дисграфії, і по дислексії, і по звуковимові».

Щодо занять онлайн, то Ольга Косенко також вважає, що вони неефективні.

Що робити?

Усі фахівці, з якими я говорила, зійшлися в кількох питаннях. Перше — чотири роки з пандемією, війною та онлайн-надзвичайно ускладнили надання допомоги дітям з мовленнєвими порушеннями, а іноді навіть спровокували відставання у загальному розвитку. По-друге, підтримка та відновлення таких малюків онлайн не дають потрібного ефекту. По-третє, вихід із ситуації треба шукати вже сьогодні: збільшувати фінансування, відкривати логопункти в садках, у школах, можливо, збільшувати кількість фахівців у ІРЦ або в уже наявних логопунктах. Окрім того, очевидно треба думати стосовно реперфілювання вихователів садочків з урахуванням того, що нині більша частина дітей має певні порушення в розвитку мовлення. І, звичайно, всі чекають на той час, коли з дитиною можна буде сісти поруч. Подивитися їй і в очі, і, перепрошую, — в рота. За необхідності полазити з нею по килимку. Забрати її страхи і запевнити, що все буде гаразд.

Наталія ФІЛІПЧУК.

Оксана Гук вважає, що поставити дитині звук онлайн під силу хіба чарівниці

У Чернівцях відбувся благодійний забіг на підтримку бойових підрозділів 15-го мобільного прикордонного загону «Сталевий кордон» «Гвардії наступу», в якому взяли участь понад сто охоронців кордону. Збирали кошти на тепловізори, Starlink, монітори та планшети для захисників, *повідомляє наш власкор Сергій Сулима*

ЖИТОМИР:

На полотнах —
вогнеборці

У Домі української культури у Житомирі відкрилася виставка полотен Анастасії Сладковської «Вогнетривкі». В експозиції — художні роботи мисткині, присвячені мужнім працівникам ДСНС, які щодня рятують людські життя, нерідко ризикуючи власним.

Працюючи над цим проектом, художниця спілкувалася з вогнеборцями, які брали участь у ліквідації наслідків ворожих обстрілів, та саперами, котрі залучалися до розмінування Херсонщини. Її вразили легкість і простота, з якою рятувальники описують свою щоденну роботу в умовах війни, їхня сила духу, скромність і почуття гумору, яке підтримує їх у найскладніших ситуаціях.

За освітою Анастасія — архітектор і відома житомирянам як творець стріт-арту. Її мурали прикрашають безліч локацій в області та за її межами. Але для портретів рятувальників художниця вирішила обрати більш довговічне художнє середовище, ніж стінопис. Мисткиня сподівається, що наступні покоління також вдивлятимуться в обличчя українського героїзму на полотнах проекту «Вогнетривкі» — обличчя надзвичайних людей, які виконують надзвичайну роботу.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ:

Волинян
запрошують
до палаців

На Хмельниччині розпочали новий туристичний проект «3 Волині на Поділлі: замки та палаці». Завдяки йому в Малісєцькому обласному історико-культурному музеї та державних історико-культурних заповідниках «Межибіж» та «Самчики» для закладів-партнерів із сусідньої області білети продаватимуть за акційною ціною.

Це гарний подарунок друзям, які ще не відвідували Малішів, Межибіж чи Самчики. Квиток можна придбати у будь-якому із трьох закладів та скористатися ним у зручний час упродовж року.

Таку область хоче популяризувати свою історико-культурну спадщину, розвивати внутрішній туризм і водночас об'єднати музейну спільноту.

Ірина КОЗАК.

ЛУЦЬК:

Матері мандрували Стоходом

Слав по річці Стохід для матерів, які втратили своїх дітей на війні, організувала команда соціально-благодійного проекту «Крила». Про це йдеться на сайті Ковельської міської ради.

Оскільки мами загиблих воїнів уперше сіли на каное, поруч із ними були досвідчені інструктори, готові будь-якої миті допомогти в складній або незрозумілій для початківців ситуації. А таких перешкод на тихоплинному, але багатводному у ці квітневі дні Стоході вини-

кало чимало. Тим цікавішою була для жінок річкова мандрівка.

Стохід у цю пору особливо красивий і романтичний, а подолані перешкоди і маленькі перемоги, здобуті насамперед над своїм страхом і невпевненістю, подарували жінкам додаткову порцію

КРАМАТОРСЬК:

Дерева життя...

На Донеччині долучилися до міжнародної акції «1 мільйон дерев життя». Молоді саджанці, що з'явилися цьогоріч у місцях відпочинку, зазеленіють на честь воїнів — захисників України.

У парку «Ювілейний» Краматорська висадка дерев відбулася за участю начальника Донецької обласної військової адміністрації Павла Кириленка та керівника міста Олександра Гончаренка. Кілька локацій із молодих дерев і кущів створені учасниками весняних толок у Добропільській громаді. У селі Святогорівка на Алеї Героїв висадили 200 саджанців калини та берізок, придбаних благодійною організацією «Династія С». Висаджено дерева й поблизу траси Добропілля — Краматорськ. Про придбання саджанців калини, жасмину та спіреї тут подбали Тетяна Сидоренко та Олена Лисак. До висадки дерев у громаді долучилися родини захисників України, місцеві активісти, представники влади та громадськості.

Владислав ЛЕОШКО.

Фото Донецької обласної
військової адміністрації.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК:

Садять ліс і допомагають армії

За один день в Осмолодському лісовому господарстві висадили понад дві тисячі дерев. Акція на базі цієї філії Карпатського офісу «Ліси України» відбулася за екологічним проектом «Озеленення планети». Загалом на Івано-Франківщині цьогоріч планується висадити два мільйони сіянців деревних порід.

За словами заступника голови ОВА Віталія Ільчишина, проект є символом об'єднання зусиль 40 країн для збереження та відновлення природи на планеті. В нашій державі екологічну ініціативу «Масштабне заліснення

України» започатковано у 2021 році.

«Цьогоріч в області плануємо висадити два мільйони сіянців деревних порід, зокрема навесні — 1,4 мільйона, — повідомив Віталій Ільчин. — Від початку року

Під час висадки дерев на Донеччині.

відновлення лісів проведено майже на ста гектарах, висаджено 200 тисяч сіянців. Загалом філія Карпатського лісового офісу Івано-Франківської області цьогоріч мають намір відтворити ліси на 1015 гектарах».

Лісові господарства Івано-Франківщини разом із такими ж структурами Львівщини та Закарпаття входять до Карпатського лісового офісу «Ліси України» із центром в

Ужгороді. Такі зміни відбулися за планом реформування галузі та ліквідації обласних управлінь лісового та мисливського господарства.

Івано-Франківщина славиться своїми лісами, які займають майже половину області. Прикарпатські лісівники постійно підтримують Збройні Сили. На потреби армії відправляють деревину та іншу продукцію для будівництва оборонних споруд, укриттів, забезпечують бійців дровами.

Людмила СТРАЖНИК.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дрон
від канадських колег

Черкаси. Головне управління ДСНС в області отримало чудовий подарунок від канадських партнерів — багатофункціональний дрон Quantix Mapper Hybrid Vtol. Розвідувальний апарат оперативно передає чіткі зображення рельєфу, рослинності та інфраструктури з географічною точністю. Це значно допоможе у щоденній роботі з моніторингу безпекової ситуації у регіоні.

Крім того, дрон забезпечує точну і швидкісну передачу розвідданих з віддалених, важкодоступних територій. Він чітко працює навіть при погіршенні погодних умов і стане надійним помічником рятувальників.

Лідія ЛІСОВА.

Прилетіли фламінго

Одеса. У Національному природному парку «Тузлівські лимани» помітили зграю рожевих фламінго. Востаннє їх бачили в області ще в грудні. Про це «Голосу України» розповів доктор біологічних наук, еколог Іван Русев.

У зграї понад 35 яскравих птахів. Вони полетіли вздовж узбережжя в напрямку дельти Дунаю. Еколог зазначив, що рожевий колір у птахів з'являється завдяки каротину, який потрапляє в їхній організм при поглинанні водоростей, ракоподібних та інших мешканців водного світу.

«Фламінго — колективні птахи. Вони ніколи не живуть поодинокі, віддають перевагу великим зграям своїх поб-

ративів. Так набагато безпечніше. А в їхньому сімейному житті панує рівність. І тато, і мама беруть участь у процесі висиджування, а потім і виховання малюків», — розповів Іван Русев.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЦИФРА

142 млн
973 тис. грн

спрямували за три місяці 2023 року до місцевих бюджетів Рівненщини власники та орендарі земельних ділянок. Це на 43,6 млн грн більше, ніж у січні-березні 2022-го. Внесок юридичних осіб, які у своїй діяльності використовують землю, — 125 млн 128 тис. грн. Фізичні особи у першому кварталі сплатили 17 млн 845 тис. грн.

Людмила ТРОЦЮК.

Долучились
до тижня імунізації

Кропивницький. На Кіровоградщині долучились до Європейського тижня імунізації, який триватиме до 30 квітня.

Як повідомила головна державна санітарна лікарка області Надія Оперчук, згідно з Національним календарем профілактичних щеплень кожна дитина в Україні віком до 16 років має отримати щеплення від десяти небезпечних інфекцій: гепа-

тити В, туберкульозу, кору, паротиту, краснухи, дифтерії, правця, кашлюку, поліомієліту та гемофільної інфекції типу В. Дорослим кожні 10 років потрібно ревакцинуватися від правця та дифтерії. Також рекомєндувано зробити щеплення від гепатиту В тим, хто народився до 2000 року та не був вакцинованим.

В Україні надзвичайно актуальними також залишаються питання збереження здоров'я військовослужбовців та бійців територіальної оборони, профілактики серед них інфекційних хвороб.

Петро МЕЛЬНИК.

Медзакладам
збільшать бюджет

Суми. Облрада попередньо погодила проект розпорядження голови ОВА, яким передбачено внесення змін до обласного бюджету на нинішній рік. Зокрема, пропонується збільшити фінансування комунальних закладів облради соціального спрямування та деяких медзакладів: за додаткові кошти там мають організувати навчання з надання домедичної допомоги пораненим. Окрім цього, необхідно придбати додаткові партії медикаментів та передбачити кошти на стимулюючі зарплати лікарям Сумської обласної клінічної лікарні. Вони входять до мобільних бригад, які надають допомогу колишнім українським військовополоненим. Як правило, цей обов'язок лікарі виконують у неробочий час та у вихідні.

Володимир ЧЕРНОВ.

Спорт

Новіков — у трійці найсильніших людей планети

Змагання силачів. Український стронгмен Олександр Новіков здобув «бронзу» на змаганнях World's Strongest Man у США.

Змагання виграв канадець Мітчелл Гупер, друге місце посів британець Том Столтман.

Новіков зумів набрати 41 бал за шість дисциплін та став третьою найсильнішою людиною світу.

Ще один українець Павло Кордіяка посів шосте місце у турнірі.

Поліпили настрої собі та вболівальникам

Хокей. Таллінн (Естонія). Чемпіонат світу. Дивізіон ІВ. 2-й тур.

Збірна України після стартової поразки в овертаймі від китайців (4:5) упевнено перемогла Сербію — 7:0 (0:0, 2:0, 5:0) і поліпила настрої собі та вболівальникам.

Естонія — Нідерланди. 4:2 (1:1, 0:0, 3:1). Японія — Китай. 5:2 (1:2, 2:0, 2:0).

Японія — 6 очок, Естонія — 5, Україна — 4, Китай — 2, Сербія — 1, Нідерланди — 0.

26 квітня українці зіграють з Естонією, 27 квітня — з Нідерландами, 29 квітня — з Японією.

Сімейні розбірки в Олександрії

Футбол. Чемпіонат УПЛ. 22-й тур. 24 квітня.

«Дніпро-1» — «Рух».

3:2. Ужгород. «Авангард». Рефері — Олександр Дердо (Чорноморськ). **Голи:** Сарапій, 9, Довбик, 28 (п),

Когут, 90+4 — Бренер де Паула, 33, Климчук, 38.

Господарі забили два м'ячі і, здавалося, легко здобудуть перемогу. Але львів'яни виявилися міцним горішком. Ще до перерви вони зрівняли рахунок.

Другий тайм минув у гострому протистоянні. Основний час переможця не виявив (2:2). А от у доданий дніпряни завдали переможного удару: Піхальонко зробив флангову передачу, а Когут, вигравши боротьбу в оборонця, вразив ціль.

«Дніпро-1» скоротив відставання від лідера і має матч у запасі. Форвард дніпрян Довбик упевнено лідирує в перегонах бомбардирів (19 м'ячів).

«Олександрія» — «Інгулець». 0:0. Олександрія. КСК «Ніка». Рефері — Андрій Коваленко (Полтава).

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	16	5	1	53—16	53
2. «Дніпро-1»	15	3	3	46—19	48
3. «Зоря»	14	4	4	45—27	46
4. «Динамо»	12	5	5	31—18	41
5. «Олександрія»	8	10	3	33—26	34
6. «Колос»	8	6	8	19—21	30
7. «Ворскла»	8	5	9	27—30	29
8. «Кривбас»	8	4	10	19—26	28
9. «Інгулець»	7	5	10	20—24	26
10. «Металіст 1925»	5	10	7	19—34	25
11. «Чорноморець»	5	8	9	22—29	23
12. «Минай»	5	7	10	16—26	22
13. «Верес»	5	6	11	27—34	21
14. «Металіст»	4	7	11	24—36	19
15. «Рух»	4	7	11	22—34	19
16. «Львів»	3	4	15	16—39	13

У семи зустрічах другої половини турніру «Олександрія» виграла одну, шість поєдинків вона завершила нічиїми (включно із цим матчем).

Цікава деталь — цього разу спостерігалось сімейне протистояння. Як відомо, віднедавна «Інгулець» очолює Сергій Ковалець, а

в «Олександрії» грає його син Кирило.

На жаль, матч переривався через повітряну тривогу.

Отже, 22-й тур завершено. А наступний відбудеться в п'ятницю (28 квітня) і суботу.

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

ПРИСЯГА

Відбулося вручення перших офіцерських погонів

В Одеському державному університеті внутрішніх справ присягу склали 379 молодих правоохоронців. З цього приводу відбулося вручення перших офіцерських погонів випускникам вищу за присвоєнням спеціального звання середнього складу поліції. На врочистому шикуванні погони вручили проректори університету та керівний склад факультетів.

Найближчим часом курсанти почнуть виконувати службові обов'язки вже на посадах у відділах та відділеннях підрозділів Національної поліції України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

90-ліття олімпійської легенди

КАЛЕНДАР

Віра Крепкіна (дівоче прізвище Калашнікова) — одна з кращих спортсменок з бігу і стрибків у довжину 1950—1960-х років. Вона прославилася Україну на весь світ.

Віра Самуїлівна народилася 15 квітня 1933 року в місті Котельничі Кіровоградської області (РРФСР). Жили бідно. Коли батько загинув на війні, мати сама ростила дітей — у Вірі ще було четверо братів.

Першу свою перемогу Віра здобула семикласницею — на змаганнях на першість залізничників Північної залізниці. Віра захищала честь депо, де до війни працював її батько. У 1951 році Віру зарахували до збірної СРСР з легкої атлетики.

В 1952-му в Хельсінкі відбувалися XV Олімпійські ігри, де вперше виступали спортсмени СРСР. Віра брала участь в естафеті 4x100 м і посіла високе чет-

верте місце. Після Олімпіади на чемпіонаті СРСР у Мінську Віра здобуває чотири золоті медалі: в бігу на 100 і на 200 м і в естафеті 4x100 та 4x200 м.

У Мінську на стадіоні Віра познайомилася з Михайлом Крепкіним — учасником війни, підполковником. Він був двічі поранений. Служив у Німеччині. У 1953 році пішов у відставку, переїхав до Києва й одружився з Вірою. 1955-го у них народився син Андрій, а через рік Віра взяла участь у XVI Олімпійських іграх у Мельбурні — в естафеті 4x100 м і знову була четвертою.

Крепкіна першою із спортсменок поєднує біг і стрибки в довжину. В 1958 році в Філадельфії на змаганнях легкоатлетів СРСР і США її стрибок став вирішальним, і команда СРСР здобула перемогу.

31 серпня 1960 року на стадіоні «Форо Італіко» Крепкіна встановлює новий олімпійський рекорд зі стрибків у довжину (6 м 37 см) і стає олімпійською чемпіонкою. Віра виступала під № 159, і зріст її 159 см. Ніхто у світі до Крепкіної і після неї не долав таку відстань за такого зросту.

В 1961-му Віра закінчує Київський інститут фізкультури.

Залишивши великий спорт, Крепкіна з чоловіком вирішили виховувати знедолених дітей. Діти з інтернату в Бучі приїздили на стадіон «Локомотив», і Віра з ними займалася спортом. Допомогали їй чоловік і син Андрій, який теж закінчив інститут фізкультури. Понад 30 років Віра Крепкіна працювала тренером ДСТ «Локомотив». Усіх дітей вивела в люди.

Великий спорт фактично відняв у Крепкіної здоров'я. Вона вже не могла ходити. Після операції (заміна тазостегнових суглобів на штучні) Віру доглядав чоловік. Але невдовзі у нього стався інсульт — він онімів, осліп і оглух. У такому стані прожив сім років, і Віра доглядала його, сама перебуваючи в інвалідному візку. Помер чоловік у 2008 році. 2011-го не стало й Андрія.

Віра Крепкіна все життя займалася улюбленою справою. Вона каже: «Бачити, як виправляється дитина, як тас її серце — ні з чим не можна порівняти, навіть, олімпійська медаль порівняно з цим — така дрібниця».

Про знаменитих спортсменів написано багато книжок. Віра Крепкіна теж хоче залишити про себе книгу. Я звертався до знайомих письменників. І щоразу чув від них: «Хто заплатить за її написання і видання?»

Коштів на це у Крепкіної нема. Зараз в Україні є меценати, які б змогли зарадити. Крепкіна того заслуговує.

Сподіваюся, що хтось із багатих людей, зокрема і з народних депутатів, прочитає про легендарну легкоатлетку в газеті, відгукнеться і профінансує таку необхідну книгу.

Микола БУКАТИЙ.

Фото з відкритих джерел.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАГУБЛЕНУ КАРТКУ ВОДІЯ ВИДАНУ ДП "ДЕРЖАВТОТРАНС НДІ ПРОЕКТ" НА ДЕТКОВ ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ № UAD000000ALHF000, ЯКА ЧИННА ДО 30.01.2028р року, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ!

Втрачену картку водія UAD0000008ЕНЕ000, видану 22.11.2021 р. в ДП "ДержавтотрансНДІпроект" на ім'я **Навозенко Олексій Васильович**, вважати недійсною.

Приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Бахмач-Фурманчук Інна Валеріївна повідомляє про відкриття спадщини та заведення спадкової справи до майна померлого 19 січня 2023 року Миронова Дениса Олександровича, 1980 року народження. Спадкоємцям, в тому числі, але не виключно Миронову Олександр Михайловичу, необхідно з'явитись до нотаріуса за адресою: м. Київ, вул. Полярна, буд.8, оф. 4, тел. +38 066 950 00 61.

ОГОЛОШЕННЯ щодо продажу активів АТ "МЕГАБАНК"

Номери лотів: GL18N023454, GL18N023455, GL19N023456, G15N023457, G19N023458, G19N023459, G18N023450

Короткий опис активів (майна) в лотах: Права вимоги за кредитними договорами № 50/2005, 40/2005, 20-10в/2020, 117/2008/ГД-09/2008, 115/2008/ГД-09/2008, що укладені з юридичними особами. Дебіторська заборгованість по договору № 9661, що укладений з юридичною особою.

Права вимоги за кредитними договорами № 18-24/2019-АМК-УАН, 2-24/2021-АМК-УАН, 14-24/2021-АЕК-УАН, що укладені з юридичними особами. Дебіторська заборгованість по договору № 227/19, що укладений з юридичною особою. Права вимоги за кредитними договорами № 34/2021-МК-УАН, 25-В/2021-МК-УАН, що укладені із суб'єктами господарювання. Дебіторська заборгованість по договорам № 9176, 01-07/2020, 7570, що укладені із суб'єктами господарювання.

Права вимоги за кредитним договором № 26-295ПВ/2008, що укладений з фізичною особою. Нежитлова будівля літ. А-1, загальною площею 310,6 кв.м, та надвірні будівлі: котельня літ. Б-1, колодязі № 1,2,3,4, що розташовані за адресою: Харківська обл., Зміївський р., с. Бірки, вул. Центральна, буд. 36, РНОНМ 1990703063217.

Права вимоги за кредитними договорами № 20-29в/2018, 20-05в/2020, 20-28в/2018, 20-06в/2020, 20-05о/2022, 20-30в/2018, що укладені з юридичними особами. Дебіторська заборгованість за договорами № 7493, 8582, 7495, 7175, що укладені з юридичними особами.

Місце проведення аукціону: Єдиний кабінет - Посилання на перелік організаторів торгів, які у своїй діяльності використовують створену ГО "Трансперенсі Інтернешнл Україна" електронну торгову систему <https://www.fg.gov.ua/aktiviv-bankiv/prodazh-aktiviv/informatsiya/organizatori-vidkritikh-torgiv>

Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону: 08.05.2023, 09.05.2023, 12.05.2023

Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону: Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale

Детальна інформація щодо лотів: <https://www.fg.gov.ua/passport/53721>, <https://www.fg.gov.ua/passport/53723>, <https://www.fg.gov.ua/passport/53726>, <https://www.fg.gov.ua/passport/53743>

Втрачене **Посвідчення УБД № 069563** від 31 березня 2016 року на ім'я **МОРОЗА ІГОРЯ ПАВЛОВИЧА**, вважати недійсним.

Втрачено **студентський квиток** на ім'я **Герасименко Марини Сергіївни**, студентки КНУ імені Тараса Шевченка ННІМВ, (серія, номер: КВ 13903742) з 28.03.2023 року, вважати недійсним.

Втрачений документ про закінчену середню освіту, **атестат**, КВ 49383115, 12 АШ 481139 від 2017 року на ім'я **Ніколаєва Дениса Руслановича**, вважати недійсним.

Втрачений **атестат про повну загальну середню освіту**, серія КВ № 29269210, виданий середньою школою № 194 "Перспектива" 24.06.2006 на ім'я **Маслачков Дмитра Юрійовича**, вважати недійсним.

Розшуковуються **КОРЕЦЬКА ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА** та будь-які інші спадкоємці за законом або за заповітом померлого 17 вересня 2021 року **ЯКОВЕНКА МИКОЛИ ПЕТРОВИЧА**, 1930 року народження, який проживав у селі Шляхове, Богодухівського (раніше Коломацького) району, Харківської області. Звертатися в місячний термін з дня опублікування об'яви за адресою: 63002, місто Валки, вулиця Харківська №2, Богодухівського району, Харківської області; тел. (05753) 51139, державний нотаріус Наталія Кобзар.

Приватний нотаріус Хмельницького міського нотаріального округу Хмельницької області Балац Тетяна Петрівна повідомляє про відкриття спадщини після смерті Капітули Анатолія Дмитровича, 17 листопада 1958 року народження, що проживав в місті Хмельницький, вулиця Короленка, 132, який помер 28 вересня 2022 року.

Розшукується спадкоємець померлого **Бабій Олександр Антонович**, 31 грудня 1979 року народження, що може претендувати на спадщину. Спадкоємці можуть звернутись до нотаріуса до 28 липня 2023 року за адресою робочого місця нотаріуса: м. Хмельницький, проспект Миру, 69, кім. 201.

ОГОЛОШЕННЯ

щодо продажу активів АТ "МІСТО БАНК"

Номер лоту: GL48N023473

Короткий опис активів (майна) в лотах: Дебіторська заборгованість по договорам б/н, б/н, б/н, б/н, що укладені з фізичною особою.

Місце проведення аукціону: Єдиний кабінет - Посилання на перелік організаторів торгів, які у своїй діяльності використовують створену ГО "Трансперенсі Інтернешнл Україна" електронну торгову систему <https://www.fg.gov.ua/aktiviv-bankiv/prodazh-aktiviv/informatsiya/organizatori-vidkritikh-torgiv>

Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону: 12.05.2023

Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону: Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale

Детальна інформація щодо лотів: <https://www.fg.gov.ua/passport/53732>

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, дощитиме скрізь, крім сходу. Температура повітря вдень переважно 15—17 з позначкою плюс, на заході — до +10, на сході, півдні та в Криму — до +20. Вночі переважно 8—10 градусів тепла. Вітер південний, до 5—10 м/с

■ **1840.** У Петербурзі вийшло друком перше видання «Кобзаря» Тараса Шевченка. ■ **1884.** Народився Вадим Меллер — український художник-авангардист (кубофутурист, конструктивіст), сценічний художник, дизайнер театральних костюмів, ілюстратор та архітектор. ■ **1890.** Народився Микола Зеров — видатний український поет, літературознавець, перекладач, літературний критик, поет, професор, лідер неокласиків, майстер сонетної форми та перекладач античної поезії. Представник «Розстріляного відродження». ■ **1945.** Помер Павло Скоропадський — український військовий і політичний діяч.

ВІСТІ З ГРОМАД

Антидророва рушниця

Сарненська. Представники криворізької компанії Piranha-Tech провели презентаційні випробування антидрорової рушниці разом із військовослужбовцями ЗСУ за присутності керівників Сарненських району та громади. Ця рушниця створена українськими умільцями в рамках програми захисту від дронів та безпілотників «Закрите небо», її називають колективною зброєю, бо наявність такого обладнання в підрозділі збільшує виживаність особового складу на 70 відсотків. Ця рушниця вже там, де вона потрібна найбільше, повідомили у Сарненській міській раді.

Інтелектуальний урожай

Володимирецька. Завершився III етап всеукраїнських учнівських олімпіад з навчальних предметів. Як повідомив головний освітянин громади Вадим Друзь, у ньому учні Володимирецького ліцею «Колегіум» та Володимирецького закладу загальної середньої освіти I—III ступенів № 1 вибороли 18 призів. Шість учнів здобули абсолютну перемогу, посівши перше місце, четверо — друге місце, а вісім — третє.

Листи підтримки з Фінляндії

Привільненська. Листи підтримки та побажань миру, добра підлітки Привільного отримали від однолітків з однієї із шкіл Фінляндії. Їх передали волонтери. Цього ж дня наші діти написали листи-відповіді подяки за підтримку України, котрі вже прямують до Фінляндії. Привільненський сільський голова Юрій Момотюк тішить перспективою такої дитячої дружби.

Гроші з макулатури для ЗСУ

Вараська. У рамках п'ятого етапу акції «Російську літературу на макулатуру, а гроші для ЗСУ» працівники Вараської міської публічної бібліотеки зібрали 11,5 тисячі гривень для потреб наших військових і передали їх одній із волонтерських груп громади. Бібліотекарі нагадують, що ця акція — безстрокова.

Без рюкзака...

Корецька. У Сторожівській гімназії вперше відбувся День без рюкзака. Ініціаторами заходу стали учні 5-го класу. Здобувачів освіти можна було побачити з торбинками, шоперами, пакетами, дипломатами, коробками, лотками, валізами, навіть зі звичайним відром. Діти були задоволені, повеселились, відволіклись від війни, розвантажили спину, бо учнівський рюкзак справді важкий.

Добірку підготувала наш власкор у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.

Триває бій за Донбас. У путінського війська немає сил для наступу на інших напрямках

ФРОНТ

Основні зусилля російські загарбники і далі акумулюють на Бахмутському, Авдіївському та Мар'їнському напрямках. Підрозділами сил оборони України протягом минулої доби відбили 43 атаки противника на зазначених ділянках фронту. Найзапекліші бої тривають за Бахмут та Мар'їнку. Про це йдеться у зведенні Генштабу ЗСУ станом на 25.04.

«До дій на північному напрямку противник залучає два угруповання прикриття державного кордону, які розгорнуті у південній частині Білорусії та на території Брянської і Курської областей росії, загальною чисельністю приблизно 17 тис. осіб. Крім того, на полігонах Білорусії зберігається присутність російського контингенту регіонального угруповання військ загальною чисельністю майже 2800 осіб. На білоруських військових аеродромах продовжують перебувати літаки та гелікоптери повітряно-космічних сил зс рф», — зазначив командувач Об'єднаних сил ЗСУ, генерал-лейтенант Сергій Наєв.

Він наголосив: ситуація там контролюється Силами оборони. Однак противник продовжує систематично обстрілювати з артилерії прикордоння Сумської та Чернігівської областей, веде повітряну розвідку з метою завдати вогневе ураження по об'єктах критичної цивільної інфраструктури та викриття українських систем ППО. Наєв вважає, що у росіян немає сил та засобів для ведення наступу на інших напрямках, окрім Луганської та Донецької областей.

За словами командувача Об'єднаних сил ЗСУ, триває посилення Північного угруповання наших військ, готуються резерви. «Здійснюємо моніторинг обстановки, переозброюємося на більш сучасні іноземні зразки, вдосконалюємо тривалі фортифікаційні споруди, підвищуємо щільність мінування території прикордонних смуг, навчаємо людей», — поінформував генерал-лейтенант Сергій Наєв у Фейсбуці.

За оцінками британської розвідки, у квітні втрати російських окупаційних сил порівняно з попередніми місяцями знизилися приблизно на 30%.

«З високою ймовірністю, втрати рф зменшилися після того, як їхні зимові спроби наступу не досягли цілей, а нині російські сили зосередилися на підготовці до очікуваного контрнаступу України», — зазначається у розвідвальному огляді мініборони Британії про війну в Україні від 25 квітня.

У свою чергу спікер ОК «Південь» Наталія Гуменюк у телеєфірі повідомила, що російські окупанти намагаються спровокувати Сили оборони для виходу не досягли цілей, а нині російські сили зосередилися на підготовці до очікуваного контрнаступу України», — зазначається у розвідвальному огляді мініборони Британії про війну в Україні від 25 квітня.

У свою чергу спікер ОК «Південь» Наталія Гуменюк у телеєфірі повідомила, що російські окупанти намагаються спровокувати Сили оборони для виходу не досягли цілей, а нині російські сили зосередилися на підготовці до очікуваного контрнаступу України», — зазначається у розвідвальному огляді мініборони Британії про війну в Україні від 25 квітня.

У свою чергу спікер ОК «Південь» Наталія Гуменюк у телеєфірі повідомила, що російські окупанти намагаються спровокувати Сили оборони для виходу не досягли цілей, а нині російські сили зосередилися на підготовці до очікуваного контрнаступу України», — зазначається у розвідвальному огляді мініборони Британії про війну в Україні від 25 квітня.

У свою чергу спікер ОК «Південь» Наталія Гуменюк у телеєфірі повідомила, що російські окупанти намагаються спровокувати Сили оборони для виходу не досягли цілей, а нині російські сили зосередилися на підготовці до очікуваного контрнаступу України», — зазначається у розвідвальному огляді мініборони Британії про війну в Україні від 25 квітня.

риття планів та потужностей.

«Ворог провокує для того, щоб ми продемонстрували справжній настрій наших сил. Ворог збентежений тим, що контрнаступ відбудеться, активні дії однозначно будуть, але не може вирахувати, за яким напрямком», — сказала вона.

Російські військові з покращенням погодних умов можуть піти у наступ на кількох ді-

лянках фронту в Україні, тому США хочуть забезпечити Україну необхідною допомогою. Про це повідомив координатор стратегічної комунікації Ради з національної безпеки США Джон Кірбі, передає «Голос Америки».

За його словами, Україні потрібна бронетехніка, артилерія, протиповітряна оборона, матеріально-технічне забезпечення. Він додав, що важливою є підтримка військових на полі бою їжею, водою та паливом, що є елементом безперервної роботи.

Ольга ВАУЛІНА.

МАЛЮНОК ДНЯ

Постійне членство окупанта у Раді Безпеки ООН має бути призупинено. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Калібри» у дефіциті. І не тільки. Перспектива поповнити їх запас довга й «хмарна»

росія активно використовує авіацію, застосовуючи крилаті авіаційні бомби в Луганській, Донецькій, Запорізькій та Херсонській областях. Внаслідок чого є загиблі та поранені серед цивільного населення, зруйновано та пошкоджено приватні житлові будинки та іншу цивільну інфраструктуру. Ймовірність завдання ракетних та авіаційних ударів по всій території України залишається високою. Про це днями повідомив Генштаб ЗСУ.

Проте масовані ракетні атаки, які восени та взимку покривали всю територію України, полюючи на критичну інфраструктуру згідно зі стратегічним планом тодішнього командуючого кремлівською «спеціоперацією» Суровікіна, поставлені на паузу. Рашисти випустили по енергетичних об'єктах 1200 ракет та дронів. Як повідомили в Укренерго, на жаль, 250 влучень росіян пошкодили 43% магістральних мереж.

Проте рф провалила «ракетну кампанію» із занурювання нашої країни у темряву і втра-

робляються у ерефії, зокрема Х-22 та Х-555. Військові оглядачі Defanse Express проаналізували ракетний потенціал росіян і перспективи його оновлення.

Для оцінки наявних засобів далекобійного ураження у рф вони звернулися до останніх офіційних даних МОУ, оприлюднених у січні цього року. На той час йшлося про 59 «Калібрів» та 118 одиниць Х-101 та Х-555, тобто загальом у противника залишалося 177 крилатих ракет. За даними Командування ПС ЗСУ, з 3 січня по 9 березня росіяни завдали ударів ще 143 крилатими ракетами.

За інформацією Мініборони, середній місячний темп виробництва «Калібрів» становить десь 14 одиниць, Х-101 — 26. До цього теоретично можна

приплюсувати й Х-50. Виробництво цього типу ракет, який є дещо дешевшим варіантом Х-101, росія мала розпочати влітку. Експерти зазначають, що у цих «Х», як і у більшості зразків ракетного асортименту, рф використовує двигуни ТРДД-50 НПО «Сатурн». Отже, створення далекобійної зброї напряму залежить від потужностей цього виробництва. А воно не безмежне...

Оглядачі Defanse Express порахували й темпи використання далекобійних «крилатих» під час ракетної кампанії росії проти України. За підсумком вийшло, що з жовтня по березень ворог випустив понад 520 ракет Х-555, Х-101 та «Калібр». Одночасно за цей період рашисти могли виробити 240 Х-101 та «Калібрів».

Станом на квітень залишок усіх крилатих ракет у рф орієнтовно становить до 150 одиниць морського та повітряного базування. При цьому частина з них взагалі є компонентою ядерного стримування. Досягнення ракетного потенціалу зразка 2021-го для росіян тепер є перспективою на два роки, якщо вони протягом цього терміну ще й взагалі припинять їх використання.

«Саме тому у кремлі напевно розглядають можливість підготувати до нової «ракетної кампанії» проти української критичної інфраструктури восени 2023-го власними силами. Й вочевидь шукатимуть додаткові джерела надходження далекобійних засобів ураження, шляхи їх здешевлення та розв'язання проблеми з «вузьким горлом» у вигляді двигуна ТРДД-50», — резюмують експерти.

Ольга ВІТЕР.

Над номером працювали: Віталій СУДДА, Алла ДОДАТКО.

В.о. головного редактора Сергій ДЕМСЬКИЙ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідомо про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка).
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2023 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 35 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 80 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 40000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 89748

Видавець —
Державне підприємство
«Редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
відділ реклами — 453-44-56 (факс);

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama1@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

